

www.alibapir.net

MediaAmeerOffice

عملی باپیر / AliBapirw

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

نه نوره كومنداريه بيگن له هكسان
Stay in touch on social media
 دن همگير موزايي الوابيل االانجامي

www.alibapir.net

English + عربي = كوردی

راگه باندنې مه كتنه بې له مېر

AliBapir

عملی باپیر / AliBapir

AliBapir

عملی باپیر / AliBapir

AliBapir / عملی باپیر

تأفکرنہ وہی خواجہ جلال
بہ زندہ کافی حصہ و چونہ !

www.alibapir.net

تا فکر دزدی خوا جلاله
بو به زده کانی حصیه و حونه؟!

علی بایر

بونا و کونه و راکیانندن

www.alibapir.net

ماڻي له چاپدانه وهی پارېزراوه
بؤ
نوسينگه ی تهفسير

ناوی کتیب: تافیکردنه وهی خوا جل جلاله بؤ بهنده کانی چیهو چونه؟
نوســـــــــــــــــه ر: عملی باپیر
بـــــــــــــــــلاوکردنه وهی: نوسينگه ی تهفسير بؤ بلاوکردنه وهو راگه يانندن/ ههولير
خـــــــــــــــــه ت: نهوزاد کوئی
نهخشه شازی ناوه وه: عزالدین محمد عمر
بـــــــــــــــــه رگ: أمین مخلص
نۆره و سائی چاپ: دووهم ۱۴۳۳ک - ۲۰۱۲ز
تـــــــــــــــــیراژ: ۱۵۰۰ دانه

له بهرپوه بهرایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردنی (۱۰۶۶) ی سالی (۲۰۱۱) ی پئی دراوه

نوسينگه ی تهفسير
بؤ بلاوکردنه وهو راگه يانندن
ههولير - شفقامی دادکا - ژیر نویلی شیرین پلاص
www.tafseer-pub.com Mob: 0750 460 51 22
tafseeroffice@yahoo.com Tel: 066 25 18 138

www.al-tafseer.com

www.alibapir.net

جہاں کروغہ نہ تھی وہی کتب خانہ بہ نوبہ گوئی
فلان و ہل و سہ رجائے و روزگار و نو .

وہ نہ تھی وہی سلام و نو . نہ جہاں کروغہ نہ

وہی نہ تھی نہ خیر نہ کسب نہ بہ ہر نہ تھی نہ تھی

خوف نہ تھی نہ تھی نہ تھی نہ تھی نہ تھی نہ تھی

وہ نہ تھی نہ تھی نہ تھی نہ تھی نہ تھی نہ تھی

خوف نہ تھی نہ تھی نہ تھی نہ تھی نہ تھی نہ تھی

بیت نہ تھی نہ تھی نہ تھی نہ تھی نہ تھی نہ تھی

عسلی باپیر

بسمك اللهم

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله محمد وآله

بند (۴) الحاقی - ۲ (۲) مقررہ ماحولیات و

نوریننگی کے قلمبرم سے غزل کہد بقہ چاپ و

بذرا کدو ۵۰۵ کتبہ کلام ، خدا پرستہ حضرت سید

نجاتی سے وکالت ہو

وہ عظیم المان کے ایک مسافر کا خانہ

بڑا کھڑوہ — تھیکانے بہ بندہ سی ۔

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \right)$

۱۴۷۰ هـ، ۱۱

C.. 6 / 6 / 19

هــ

فیوہرۈك

لاپەرە	بابەت
۷	نېومېرۇك .
۱۰	پېشەكى چاپى دووم
۱۲	پېشكەش بى .
۱۳	پېناسەى ئەم نامىلكەپە.
۱۵	بەشى يەكەم: خەوت راستىي گىرنگ لەبارەى تاقىكردنهووه
۱۶	يەكەم: خوا ئىنسانى بۇ بەندايەتتىي كىردن خولقاندرو بەندايەتتىي ئىنسانىش بۇ خوا لە ميانەى تاقىكردنهويدا دەبى.
۱۷	دووم: سىروشتى ئىسلامىش تاقىكردنهووى مۇڤ دەكاتە شتىكى خەتتىي.
۱۹	سىيەم: سىروشتى ئەملى كوفرىش ھۇكارىكى گىرنگى تاقىكردنهووى مەسولمانە.
۲۰	چوارەم: سىروشتى مۇڤىش تاقىكردنهووى مۇڤ پىويست دەكات.
۲۲	پىنجەم: ئىنسانى مەسولمان و كۆمەلى مەسولمان، بەبى تاقىكردنهووه سەخت و دىۋارەكان پوخت و كامىل نابى.
۲۵	شەشەم: سوننەتى خوا جىل جىلالە وايە كە ھەتا مەسولمانان قۇناغى تاقىكردنهووه نەبىن و، ساغ نەبەووه نايانباتە قۇناغى بالا دەستىي و ھوكمرانىيەووه.
۳۰	خەوت: تاقىكردنهووى مەسولمانان لە سايەى شوومى جىھانگىرىي (العولمة) دا يەكجار قورس و سەختە و پىويستە خۇيانى بۇ سان بىكەن

لاپەرە	بابەت
۳۳	بەشى دووم: سى ئاگادارىي پېويست بۇ ئۇەۋى بەھەلەدا نەچىن.
۳۴	ئاگادارى يەكەم: ھەركەسىك لەسەر پېبازى غەيرى خوا بىت لەسەر بەلا و گرفتارىيەكانى پاداشتى نىە.
۳۹	ئاگادارى دووم: ھەركەسىك بەھۋى گوناخىكەۋە توۋشى بەلا بىت، نەك ھەر پاداشتى نىيە، سزاشى دەدرىت.
۴۲	ئاگادارى سىيەم: ھەركەسىك بەشىۋەيەكى ھەلە خۋى بداتە بەر (ابتلاء) پاداشتى نىە و گوناھبارىشە.
۵۱	بەشى سىيەم: دەقى وتارەكەى مزگەۋتى جىپاد
۵۲	سەرەتاي وتارەكە .
۵۲	پېشەكى .
۵۵	۱- ماناي تاقىکردنەۋە (ابتلاء ، الإفتتان ، الإمتحان).
۵۹	۲- بۋارەكانى تىدا تاقىکردنەۋە..
۶۲	۳- تاقىکردنەۋى خوا بۇ بەندەكانى ياسايەكى ھەتمىي خوايە..
۶۳	۴- ھىكەمەت و فەلسەفەى تاقىکردنەۋە .
۷۷	۵- ھۆكارەكانى كەۋتن لە تاقىکردنەۋەدا .
۸۳	۶- ھۆكارەكانى دەرچۈون لە تاقىکردنەۋە .
۹۱	بەرھەمەكانى دانەر.

﴿الْعَمَّ ۱﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا
وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿۲﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ
اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿۳﴾ ﴿العنکبوت.

به ناوی خودای به به زهی به خشنده

ئهلیف، لام، میم ﴿۱﴾ ئایا خه لک وادمزانن ههر که
گوتیان: بروامان هیئا، وازیان لیده هیئری و تافی
ناکریئه وه؟ ﴿۲﴾ بیگومان ئه وانیه پیش وانمان
تافی کرد وه، وه سه ره نجام (پاش تافی کردنه وه،
ههروه ها پیش ئه وهش) خوا ئه وانیه راست ده که ن
دمزانی، وه ئه وانیه که دروژنن دمیانزانی ﴿۳﴾.

پیشگی چاپی دووم

الحمد لله حق حمده والصلاة والسلام على عبده محمد النبي الأمي
وآله السائرين على دربه.

خوینهری به‌ریزو خو شه‌ویست!

به سهرنجدانی واقعی ژیا نی دنیاو، قورئان و سوننه‌ت و سیرهی
پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، بۆمان دهرده‌که‌وی که تافیکردنه‌وی مرؤف
له‌لایهن خوای په‌رومردگاری کار به‌جی و زاناوه، به گشتی و
تافیکردنه‌وی مرؤفی برپوادارو کۆمه‌ئی برپوادار به‌تایبه‌ت،
راستییه‌کی دره‌وشاوه‌ی نکو و ئیی لینه‌کراوه‌ی یه‌کی که له‌یاساو
سوننه‌ته‌کانی خوا ﷺ له‌ ژیا نی مرؤفدا.

ئهم گتیبه‌ی به‌رده‌ستیت، که نزیکه‌ی ده (۱۰) سال له‌مه‌وبهر
بۆ جاری یه‌که‌م چاپ کراوه‌ی له‌ میژبوو له‌ کتیبخانه‌کاندا نه‌ما بوو،
له‌سهر داواو پی‌شنیاری چهند دلسۆزیک به‌ باشمان زانی چاپی
بکه‌ینه‌وه، ته‌رخانکراوه‌ی بۆ توژیژینه‌وی ئه‌و بابته‌ گرنگو
هه‌ستیاره، که هه‌میشه‌ زیندوو یه‌و جیی قسه‌و باس له‌سهرکردنه.

شایانی باسی شه، ئهم گتیبه‌ی له‌م چاپی دوومه‌یدا کت و مت وه‌ک
خۆی هیلاوه‌ته‌وه، جگه‌ له‌ ده‌ستکاری چهند رسته‌یه‌کی که‌م و
زیادکردنی چهند په‌راویژیک.

هیواداریشم، که ئهم به‌ره‌مه‌ له‌ بواری خۆیدا "هه‌رچه‌نده
کورت و گوسراویشه" به‌رچاروونییه‌کی باشی تیدابی بۆ هه‌موو

لایه‌ک به‌گشتی و به‌تایبته بۆ که‌سانیک، که له مه‌یدانی کار و چالاک‌ی ئیسلامییدا له‌گه‌ل سه‌ختی و دژواری و گرفتاری یه‌کاندا ده‌سته و یه‌خه‌ن.

والسلام علینا وعلى عباد الله الصالحين الصابرين الشاکرین

نووسهر

۱۹ جمادی الثانیة ۱۴۳۲

۲۰۱۱ / ۵ / ۲۲

MediaAmeerOffice

AliBapir/ علی بابیر

AliBapirw/ علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

AliBapir / علی بابیر

راکه‌یانێمێ مه‌کتبه‌یی نه‌میر

پىششىقلىق

بەھ كەسانەى كە لە تاقىکردنە دەكانى خوادا
خۇپراگر دەبنو، لە كوورەى جەپپىنرانى جۇراو
جۇردا سەربەرزانە لە كل دەردەچنو، لە سۇنگەى
پاكىي مەعدەنيانەو پووسوورى ئىرەو سەرفرازى
ئەولا دەبن.

پیناسه ی نه م کتیه

خوینهره بهرپرزهکان!

ئه م کتیه ی بهردهستان له ئهسلدا بریتیه له یهکیک له وتارهکانی بهنده که له شاری سلیمانی و له مزگهوتی جیهادا دراوه، له رۆژی: (۱۹ ی موچهپرهمی ۱۴۲۲ ک) بهرانبهه به (۱۳/۴/۲۰۰۱ ز) پاشان برای بهرپرزم: مامۆستا (فهرح مهحمود عهلی) وهک خۆی لهسهر کاسیتهوه هیئاویهته سهه کاغهزو پاش چاوخشاندهوهو سووکه دهستکارییهکی خۆیشم بۆ ههندیک وشه و تهعبیری، برای بهرپرزم: مامۆستا (مهلا بیلال فهلاذیهی) یش دووباره به خهتیکی خۆش نووسیویهتهوهو ئامادهی چاپی کردوه، خوا پاداشتی ههره باش بهو دوو برا بهرپرزم بههخشوو، سوپاسیان دهکهو خوا وینهیان زۆر بکات.

پاشان به پهسهندو بگره پێویستیشم زانی، که دوو بابتهی دیکهش لهبارهی تأفیکردنهوه (الإبتلاء) وه بجهمه گهئ ئه م وتاره، که بریتین له:

۱- (حهوت راستی گرنگ) جا ههرچهنده ههندیک لهو حهوت راستیه تارادیههک لیکچوونیان لهگهئ بهشیک له خالهکانی وتارمهکهدا ههیه، بهلام ههموویان شتی تازمو باس نهکراویشیان ههر تیدایه.

۲- (سێ ئاگاداریی پێویست) ئەمانیش بریتین لە سێ تێبینی و ئاگاداریی بۆ بەهەڵەدا نەچوون لە چەمک و واتای تافیکردنه وه (الإبتلاء) دا، بۆ ئەوهی هەرکەسێک دووچاری هەر بەڵاو کێشمه و گرفتێک بوو، خەیاڵی وانەبێ کە ئەوه دەبیته مایه کەفارمەت و پاکبونه وهی و لە خوا نازیکبونه وهی! بێئەوهی سەرنج بدات، کە داخۆ، لە چ ڕێهەڵەدا به چ هۆیهک و لە چ هەل و مەرجێکدا تووشی بوودا

کەواته:

ئەم نامیلکەیه سەرمەنجام بۆته سێ بەش:

۱- حەوت راستیی گەرنج لەبارەى تافیکردنه وه.

۲- سێ ئاگاداریی پێویست، بۆ ئەوهی لە تێگەشتنی چەمکی تافیکردنه وهدا بە هەڵەدا نەچین.

۳- دەقی وتارەکەى مەزگەوتی جیهاد.

خوایه بە بەزەیی و بەخششی بێ سنووری خۆت، ئەم بەرھەمه بکەیتە مایه بەرچاو ڕوونی زیاتری مسوڵمانان لەبارەى تافیکردنه وه، هیدایەتیشمان بەدەى کە هەمیشە سەربەرزانه لە بەڵاو گرفتارییهکان دەربچین.

والحمد لله أولاً و آخراً و باطناً و ظاهراً

۲۱ شەعبان ۱۴۲۳ هـ

ز ۲۷/۱۰/۲۰۰۲

ئەحمەد ئاوا

حوت راستی گرنک
له باره ی تا فیکردنه وه وه

www.alibapir.net

خوینهره به پیرهکان!

سهختیی و دژواری ئەم هەل و مەرج و واقیعه، که میللەتی مسوڵمانی کوردستان و عێراق و سەرجه مەیللەتانی مسوڵمانیش لە سەرتاسەری جیهانی ئیسلامدا پێیدا تێدەپەرن، لە گەستان شیردراوه نیه.

وه بهنده پێیوایه، که بارودۆخ و واقعی هینده سهخت و زهحمەت و ئالۆز، کهمتر وایه به سەر ئۆممەتی پێغمەبەری خوا ﷺ هاتبی! جا به پێویستم زانی، که ئەم حەوت راستیه گەوره و گرنگه لهبارە تافیکردنه وهی خوا ﷻ بۆ بهندهکانی (ابتلاء الله لعباده) بخه مه پوو، که هه رکامیکیان تیشکیکی دیکه - وێرای وتاره که - دهخاته سەر ئەو بابەته گرنگ و ههستیاره:

یه گەم: خوا ئینسانی بۆ بهندایهتی کردن خۆتقاندوهو بهندایهتی ئینسانیش بۆ خوا له میانە
تافیکردنه وهیدا دهبی:

به ئێ خوینهرانی به پیر!

ئەم راستیه راستیهکی یه کجار گەوره و گرنگه، ئەگەر نه ئێین: گه ورهترین راستیه له ژیا نی مرۆفدا، خوی کار به جی فەر موویه تی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات، واته: وه جندو مرۆفم بهس بۆ ئەوه دروستکردوون، که به پهرستن.

ناشکراشه، که خوی پهر و مردگار و بی وینه و بی نیاز، هیچ پێویستی به پهرستن و بهندایهتی هیچکەس نیه، به لکو ئەوه دروستکراوهکانن، که بهندایهتی بۆ خوا کردنیان پێویسته و مایه ی

سهر فرازی و ئازادی و به خته وهه ری راسته قینه یانه و، به بی خوا به رستن و به ندایه تی بۆ خوا کردن گیرۆده ی دهر دی کوشنده ی؛
بت به رستی و کۆیلا یه تی کردن بۆ دروستکار وه کان دهب ن.

جا له سۆنگه ی نه وه وه، که خوی کار به جی ﷺ ویستی وا بو وه، که ئینسان به ئیراده ی ئازادانه ی خوی به ندایه تی بۆ خوا بکات، تافیکردنه وه (ابتلاء) که ی بۆته شتیکی پیویست و حتمی، هه ربۆیه ش خوی به رزو مه زن له سه رمه ی سوورم تی: (الانسان) دا نه و دوو مه سه له یه ی پیکه وه باسکردوون: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (۱) إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّمَا شَاكَرًا وَإِنَّمَا كَفَرًا ﴿۲﴾ الإنسان، واته: ئیمه مرۆفمان له تۆر مه مه یه ی تیکه ل دروستکرد وه، چونکه تاه ی ده که ینه وه، بۆیه گیرا ومانه به بیسه رو بینهر، ئیمه راسته ریمان پیشاندا وه، جا سو پاسگوزار بی یان سپله.

دووهم: سروشتی ئیسلامیش تافیکرانه وه ی مرۆف ده کاته
شتیکی حه تمی:

به ئی ئیسلامیک که تاکه به رنامه ی په سه ندرای خوا بی ت بۆ ژیان و گوزه رانی ئینسان: ﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾ (۲) — المائدة، وه ئیسلامیک که بۆ نه وه نی درابیت که فه رمانه ی بکات و به که متر

له سایه و سیبهر بوون و (حاکم) بوون پازی نه‌یه، ﴿هُوَ الَّذِي
 أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ...﴾ (٢٨)
 الفتح، وه ئیسلامیک که هه‌میشه په‌یره‌وانی خو‌ی له‌سه‌ر نه‌فس
 به‌رزیی په‌روهرده ده‌کات و به‌ره‌و عیززهمه‌ندی و بالاده‌ستی
 هانیان ده‌دات: ﴿... وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
 الْمُتَفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (٨) ﴿المنافقون.

به‌ئ ئیسلامیکی وا که دمی‌ه‌وی کالای پر به‌ بالای ژین بی‌ت، له
 هه‌موو بو‌ارو لایه‌نه‌کانی ژیان و گوزهراندا پێنمای تاک و کۆمه‌ل
 بکات، سه‌رجه‌م کاروباره‌ تاکیی و کۆمه‌لی و مادی و
 مه‌عنه‌ویییه‌کانیان بۆ پێک بخات، به‌ ته‌نکید شوێنکه‌وتوو‌انی
 دوو‌چاری تافیکردنه‌وی جو‌راو‌جو‌ر ده‌بن، به‌ه‌وی تی‌گی‌رانیان
 له‌گه‌ل سی‌سته‌می حوکمرانیی تا‌غو‌وته‌کان و، هه‌وا و ئاره‌زووی
 نه‌فامه‌کان و، به‌رژموه‌ندیی نار‌ه‌وا‌ی خو‌ش‌گوزمه‌رانه‌کان و، پێ‌چکه‌و
 بیردۆزما‌کیی شه‌یتانه‌کان و... هت‌دا، چونکه ئه‌وان نایانه‌وی
 ده‌ستبه‌رداری سته‌م و ئاره‌زو و به‌رژموه‌ندییه‌کانی خو‌یان بن،
 ئیسلامیش خوا نار‌دوو‌یه‌تی که بالاده‌ست و زāl بی‌و خاوه‌نی قسه‌ی
 کۆتایی بی‌ت، بۆ یه‌کلایکردنه‌وی سه‌رجه‌م مه‌سه‌له‌ گرنگ و
 چاره‌نووس‌سازمه‌کان، ئنجا وه‌ک گوتراو‌یشه، (سه‌ری دوو به‌رانان له
 مه‌نجه‌لی‌کدا نا‌کو‌لی‌ت) ۱

سئیه: سروشتی نه هلی کوفریش هؤکاریکی گرنگی تافیکردنه وهی مسولمانانه :

بهائی خوینهره بهر پیره کان!

یهکی دیکه لهو هؤکارانهی که سهره هئدانی تافیکردنه وهو
گرفتاری بؤ مسولمانان دهکهنه شتیکی مسؤگهر، سروشت و بیگهاتهی
عه قلییهت و نه فسییهتی نه هلی کوفره، به تایبمت زله زله مله ورو
خوبه زلگره خوشگوزهرانه کانیان، با سهرنجی نه م جهند ئایه ته بدهین
تاکو بزانی نهو راستییه له هورئانییدا جهند بهروونی پراگهیه نراوه:

﴿ قُرْآنَانَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرْآنٌ آخِرٌ ﴾ (۳۱) فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ أَعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَنْقُونَ ﴿۳۲﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ
يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿۳۳﴾ المؤمنون.

﴿ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا
ءِآبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴾ (۳۳) الزخرف.

﴿ ...وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا ... ﴾ (۳۷) البقرة.

﴿ وَلَنْ رَضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ
هُوَ الْأَمْرُ ... ﴾ (۱۲۰) البقرة.

کهواته: با هیچکس له مسوولمانان خهیاڵی وانهی، که دهتوانی مسوولمانیکی سهلامهت و بی بهلاو گرفت بی، له حالیکدا، که چهندان تاغووتی ملهوپ سهرزهمینی، خویان کردۆته گۆرهمانی خۆبادان و تهراتینیان و، گهمه و یاری به چارمنووس و خێرو بیی سهدان ملیۆن کهس دمکهن!

ههلبهته قسم لهو کهسانه نیه، که زهلیلانه بۆ ئههلی کوفرو دیکتاتۆرهکان تهسلیم و دهستهمۆ دهبن و، دهستبهرداری ههموو شتیکیان دهبن!!

چوارهم: سروشتی مروفیش تافیکردنهوی مروف پیویست دهکات:

ئینسان لهم بۆونهوهردا خاوهنی کهسایهتی و سروشتیکی تایبهتی و ناوازمیه، که خوی کاربهجی به مهبهستی گونجانی بۆ تافیکردنهوه، سروشتی ئینسانی وا ههلهخستوه، که وهک تیغیکی دوو دهم (سیف ذو حهین) به ههمردووک دیوی خێرو شهردا ببری و، بتوانی هینده بهردو بهرزو بلندی بپروات، ههتا له حوکمی چاواندا نامینی و، ههروها بۆ نزمبوونهوه و شۆربوونهوهش، بهههمان شیوه، وهک خوی پهروهردگارو کاربهجی فهرمووبهتی: ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ۝٧ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ۝٨ كِتَابٌ مَّرْهُومٌ ۝٩﴾ و﴿وَلَيُّومَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝١٠ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ۝١١ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝١٢ إِذَا نُتِلَّى عَلَيْهِ ءَايَتُنَا قَالَ أَسْطِطِرُّ الْأَوَّلِينَ ۝١٣ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ۝١٥ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ

﴿۱۶﴾ ثُمَّ يَأْتِ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿۱۷﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبَرِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿۱۸﴾ المطففين.

به ئی، تاوانباران ناویان له لیستیک دا تۆمار کراوه، که له ژیری ههره ژیره و هیهو، چاکه کارانیش به پیچه وانه و نه ناویان له لیستیک دایه که له سهری ههری سه ره و هیه!

هه ره وها خوا تبارک و تعالی هه ره موویه تی: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿۴﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿۵﴾﴾ التین.

جا ئهم بهرزبوونه و هه شوڤبوونه و هه ئینسان که مهیدان و گوڤه پانی تی دا جه پینرانه که یه تی، به ره هه و زاده ی ئه و جوڤه که سایه تی و سروشته تایبه تی یه یه، که خوی کار به جی پیی به خشیوه و له سهری سروشتان دوه، که بیگومان ئه و سروشته ناوازمیه ی مرؤف وهك قهزآل (سرطان) یکی دوو سه ره وایه، که له بارانی دا هیه به هه ردووک باری خپرو شهردا بپوات و بی تو بجی: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿۷﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿۸﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿۹﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿۱۰﴾﴾ الشمس.

جا ئینسان ههر له خودی خویدا پيش کارتی که ره دهره گییه کان (المؤثرات الخارجية)، له کیشمه کیش و بینه و به ره دایه و هه می شه ههر له نیو خودی خویدا به ره ی هه ق و باتیل، له بهر یهك دامه زراون و سه ره گهرمی ده بهر یك راجوون و یه کتره ینان و بردن، بۆیه مه حاله مرؤف هه تا له زبانه دنیا ییه دا بی تو خاوه نی ئه و سروشته دوو سه ره یه بی تو، بتوانی پشتینی لی بکاته و هه ئی سراحه ت بکاته و

چهکی تیکۆشان و خبات فری بدات، نهگهر ههر تهنه خۆشی بیټ !
 ههربۆیهش خوی زانو په نهان بین فهرموویهتی: ﴿يَا أَيُّهَا
 الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًّا فَمَلَأَ قَبْلَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ الانشقاق، واته: ئه
 ئینسان! بیگومان تو ههتا دهگهیه پهرومردگارت، سه رگهرمی
 رهنجدانی، وه پیتی دهگهیه.

**پینجه م: ئینسانی مسوئمان و کۆمهلی مسوئمان به بی
 تافیکردنه وه سهخت و دژواره کان پوخت و کامل نابن:**

به ئی به سه رهنجدانی ئایه تهکانی قورئان و زیان و گوزهرانی بو خوا
 صوئحاوانیش، به دریزایی میژوو، زۆر به پروونی بۆمان دهردهکوهی،
 که تافیکردنه وه کان مهرجی پیویستن بو گهیشتن و کامل بوونی
 ئینسانی مسوئمان و کۆمهلی مسوئمان، بابزانین چۆن؟!

خوی پهرومردگار له باره ی ئه و تافیکردنه وه سهخته ی که به سه ر
 پیغه مبهری خوا ﷺ و هاوهله به پرزهکانی دا خوا لییان رازی بی
 هات، له جهنگی (ئوحود) دا فهرموویهتی: ﴿...وَلْيَبْتَئِ اللَّهُ مَا فِي
 صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ...﴾ آل عمران، واته: وه
 بو ئه وه "ئه و به لا و تافیکردنه وه به تان به سه ر هات" که خوا
 ئه وه ی له سینه کانتان دایه تافی بکاته وه، وه ئه وه ش که له
 دل کانتان دایه بیپا ئیوی...

که واته: تاکی تاکی مسوئمانان له گهرمی به لا و گرفتاری و
 تافیکردنه وه دا جه وه ره و مهعده نه که یان به ته وای که شف دمبیټ و

کاکل و نیومرؤکیان دهرانریو، نهوهی که له سینهو ههناوو دل و دهرونیاندا په نهانیان کردوو و ههشاریان داوه، دهکه ویتنه گۆری و لیفه له سهر ههتیوانیان لادهجی!

ئه مه بۆ تاکیان و بۆ وهدرکهوتن و خراپهروی ناخ و ههناوی ههرکامیکیان وهک خووی، که خوی کاربهجی نا نهو دهرکهوتن و کهشف بوونهی نهی و پازمکانی نیو سینهو دهرونی ههرکام له مسوئلمانان، به حیکمهت و زادهو بهرهمی جهنگ و بهرنگاربوونهوه دادمنی!

لهوباره شهوه که پیزو کۆمهلی مسوئلمانانیش به گشتی بههوی تافیکردنه وهو گرفتاری و نارهجهتی و سهختیهکانی جهنگ و جیهادهوه پاک و پوخته و پالفته دهبیت و له بیژنگ دهریت، خوی بی هاوتا "جل و علا" فهرموویهتی: ﴿إِنْ يَمَسُّكُمْ فَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلَيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَلَيُمَخِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمَحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾﴾ آل عمران.

وهک دهبینین خوی کاربهجی پینج شتی کردوونه حیکمهت و بهرهمی جهنگ و جیهاد که نهمانه:

۱- ﴿وَلَيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾: بۆ نهوهی خوا ئیمانداران بناسی و بۆی دهرکهون، که چۆن له مهیدانی واقیعدا، نهگه رنا خوا زانیاری ههر بوو و بی سنووری ههیه.

۲- ﴿وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ﴾: وه بۆ نهوهی جهند شهیدیکتان له

نىودا ھەلىزىرى.

۳- ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾: ۋە خواستەمكارانى خۇش ناۋىت
بۆيە ھەز دەكات بى دەسەلات بن.

۴- ﴿وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾: ۋە بۇ ئەۋەى خوا ئەۋانەى
ئىمانىيان ھىئاۋە پالفتە بكات.

۵- ﴿وَيَمَحَقَ الْكَافِرِينَ﴾: ۋە بۇ ئەۋەى كافران كزو بى دەسەلات
بكات.

ۋەك دەبىنىن يەككە لە ھىكمەت ۋ بەرھەمە گەۋرەۋ گرىنگەكانى
تافىكرىزى ۋەى خوا بۇ ئەھلى ئىمان، بەھۋى جەنگ ۋ جىھادەۋە،
ئەۋەيە كە مەيدانى جىھادىيان بۇ بكاتە بىزىنگىك ۋ پاك ۋ بىسىيان
لەيەك جىيا بكاتەۋە، تاكو رىزەكانىيان تۆكەۋ توندوتۇل ۋ پىكەۋە
جۇشدر ۋ بن.

بەئى، بەراستى لە گەرمەى جىھاد ۋ جەنگ ۋ گرفتارىى ۋ
نارەھەتتەيىيەكاندا ئىنسانى مسوئلمان ۋ كۆمەلى مسوئلمان لە خۇيان
ھالى دەبن، ۋەك پىۋىست خۇيان دەناسن، دەزانن تا چ راددەيەك
خەسلەتە بەرزو پەسەندەكانى ۋەك:

خوا پى مەبەست بوون، پارىزكارىى، پىشت بەخوا بەستن،
فەيداكارىى، ئازاپەتى، مال بەخشىن... ھەتدن يان تىداپە، لە
سەيفەتە نەزم پەستەكانى ۋەك: رىبابازىى، دىئاۋىستىى،
ترسنىۋكىى، رۇدىى.. ھەتد، دوورن!

ھەروھە لە ئەنجامى گرفتارىى ۋ پىۋەپىۋوۋوۋوۋە لەگەل سەختىى ۋ
دۇۋارىيەكاندا، كۆمەل ۋ مىللەتى مسوئلمانان خۇيان دەناسن، كە تا چ

پاددهیهک: بایه‌تی و ته‌بایی و هاوکاری و ده‌ستبار بۆ یه‌کترگرتن و گوێگرتن و فه‌رمانبه‌ریی بۆ سه‌رووی خۆ، قازاج و زیانی یه‌کتر پی وه‌ک هی خۆبون و... هتد یان هه‌یه‌و، تا ج پاددهیه‌گیش به‌ خه‌سه‌ته‌ په‌سته‌کانی پێچه‌وانه‌ی ئەمانه‌وه‌ گرفتارو گیرۆده‌ بوونه‌ !

شه‌شه‌م: سوننه‌تی خوا ﷺ وایه‌ که‌ هه‌تا مسوڵمانان قۆناغی تاقیکردنه‌وه‌ نه‌بێن و ساغ نه‌بنه‌وه‌، نه‌یانباته‌ قۆناغی بالاده‌ستی و هوکمرانییه‌وه‌:

ئهم پاستیه‌ش وێپای چه‌ندان ئایه‌تی به‌هێزو پێزی خوا ﷻ سیرپه‌و ژبانی سه‌رجه‌م خوا صوڵحاونیش به‌ درێژی می‌ژوو ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر ده‌کات، به‌ تایبه‌تی سیرپه‌و ژبانی پێغه‌مبه‌ری کو‌تایی (محمد بن عبدالله) ﷺ هاوه‌له‌ به‌رپێزمه‌کانی که‌ دوا‌ی ئەوه‌ی له‌ قۆناغی مه‌که‌دا (المرحلة المکیة) دا به‌ده‌یان جو‌ر تاقیکردنه‌وه‌ی سه‌خت و دژواردا تێپه‌رین و، هه‌یج شتێک نه‌ما که‌ له‌سه‌ر خوا تووشیان نه‌یه‌ت و، نه‌وانیش وه‌ک کێوی نه‌له‌خشاو پۆژ بۆ پۆژی دامه‌زران و ترو پێ چه‌سپان و ترو خۆراگرتن دهبوون.

به‌ئێ دوا‌ی ئەوه‌، خوا‌ی به‌رز و مه‌زن ده‌رووی خێری لیکردنه‌وه‌و کو‌چکردن (هجرة) ی به‌ره‌و شاری (یثرب) ی بۆ په‌خساندن و جوونه‌ قۆناغیکی دیکه‌وه‌، وه‌ک خوا‌ی به‌خشه‌ر له‌وباره‌وه‌ فه‌رموویه‌تی:

﴿وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخَطِفَكُمْ

النَّاسُ فَتَأْوِنَكُمْ وَآيِدُكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

﴿الأنفال. ٨٦﴾

ههروهها ئهم سوننهتو ياسايهی خواى بالادست، تاك تاكى
مسوئلمانانیش ههر دهگرتیهوه، ئهوهتا خواى کاربهجى پاش ئهوهی
(ابراهيم) ی "عليه الصلاة والسلام" به ههموو قۆناغهکانی
تافیکردنهوه (ابتلاء) دا تێپهپاندوهو، له ههموویاندا سهر بهرزانه
دهرجووهو، ههموو فهرمانهکانی خواى پهروهردگاری زۆرباش
جێبهجێکردوون، ئهوجار بۆته شایستهی ئهوه، که خوا بیکاته
پێشهوا (امام) بۆ خهڵکی: ﴿وَإِذْ أُنْتَلَىٰ بِرَبِّهِمْ رَبُّهُم بِكَلِمَتٍ فَأَتَمَّهُنَّ
قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۚ قَالَ وَمِنْ دُرِّيٍّ ۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

﴿البقرة، واته: وهیادی ئهوکاته بکهوه، که پهروهردگاری
ئیبپراهم به چهند وشهیهک (فهرامانیک) تافیکردوهو ئهویش
دهستو برد بهتهواوی جێبهجێکردن، خواش پێی فهرموو: من
دهنگێرم به پێشهوا بۆ خهڵکی، (ئیبپراهم) گوتی: ئهدی له وهچهکهم
(کهس ناکهیه پێشهوا)؟! (خوا) فهرموو: ستهمکاران شایستهی
وهرگرنتی (خهلاتی) بهئینی من (که بیانگێرم به پێشهوا) نین.

جا ئهوه سوننهتهی خواى کاربهجى، وهک ههر یاساو سوننهتیکی
دیکهی، چهندان حیکمهتی بهرزو گهورهی تێدان، که پهکیان ئهوهیه:
ئهگهر بێتو مسوئلمانان پێش گوزهراندنی قۆناغی تافیکردنهوهو
ساغبوونهوهو پاکبوونهوهو هالبوونهوه بچنه نیو قۆناغی دهمهلات
(مرحلة التمكن) و حوکمپانییهوه، ئهوه بێگومان له سۆنگهی
کهموکوپیی و کرچ و کالێیهکانیانوه، دهمنه نموونهیهکی ناتهواوو
سادهو سهركێل و ناشیرینکه، بۆ سیمای گهش و جوان و
راستهقینهی ئیسلام و شهريعت و سیستهمه بێ وینهکهی !

بەلئ، پېيۇستە مەسۇلمانان بەرلەۋەى ئەركى قورسى حوكم و
سىستەمى ئىسلامىيان بىكەۋىتە سەرشان، پېشتەر چاك چاك
تەزكىيە و پەرۋەردە بوۋىن و، لەگەل ئىسلامدا تەفاعولىان كىرەبى و،
چوۋىنە ئاستى بەرزى ئىسلامەۋە، ئەگەرنا بە تەنكىد، ئەگەر بەبى
پەرۋەردە بوۋىن و خۇئامادەكردن، كىتۈپەر بەسەر ھەلگىرنى ئەركى
قورسى بەرپۇمەردىنى حوكم و سىستەمى ئىسلامىي و، پىادەكردىنى
شەرىعەتدا بىكەۋىن، مەھالە، كە لەجىبە جىكردىنى ئەو ئەرەكەپاندا
سەرەكەۋىتۈۋىن، ۋەك چۇن باباى و مرزىشكار ناتۋانى ھەر لە
سەرەتاۋە ۋەك تەكان ئەو كېشە قورس (الوزنة الثقيلة) يە
بەرزىكەتەۋە، كە باباىەكى دىكەى مەشق دىتۈۋ و راھاتۈۋ، دەپتۈۋانى !
بۇيە لىرەۋە ئامۇزگارىى ھەمۈۋ دىسۇزانى مەيدانى كارو چالاكى
ئىسلامىي دەكەم و بەرلەۋانىش ھى خۇم كە، با:

لە قۇناغى بانگەۋازو پەرۋەردەۋ تەزكىيە و خۇگۇپىن و... ھەتتدا
بەپەلە و پشۈۋ كورت و عاتىفىي خۇپراگىرنەبىن و، ھەر لەبىرى
حوكمپرانىيەكردندا نەبىن، بى ئەۋەى كارى جىددىيەمان كىرەبىت، بۇ
سازو ئامادەكردىنى پېشەكىي و زەمىنە خۇشكەرەكانى، چۈنكە ۋەك
چۇن خۋاى كاربەجى سەرزەنشتى كەسانىكى كىردۈە، كە لە جەنگ و
جىھاد خۇيان بەجى ھىشتۈە، بەۋەى كە ئەگەر وىستىبايان لە كاتى
خۇيدا بىچن بۇ جىھاد، پېشتەر خۇيانىان بۇ سازو ئامادە دەكردو،
پىداۋىستىيەكانىان بۇ دابىن دەكرد، ۋەك فەرمۈۋىەتى: ﴿إِنَّمَا
يَسْتَعِذُّنَاكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآزَتْ أَبَتْ قُلُوبُهُمْ
فَهُمْ فِي رَبِّهِمْ يَرَدَّدُونَ﴾ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ
عُدَّةً... ﴿٤٦﴾ التوبة.

به هه مان شیومش کهسانیک بهراستی بهتهمای نهوه بن که له کومه لگا که یاندا شهریهتی خوا بهرپا بیت، پیویسته له: بۆ سازکردنی زهمینه و دابینکردنی پیداوپیستییهکانیه وه دهستبهکاربن، نهک تهنها و هک درووشم و شیعاریک باسی نهو مهسهلهیه بکهن و جیبه جیکردنی شهریهت (تطبيق الشریعة) بکهنه ویردی سهر زمانیان ۱

وه بهراستی من پر بهدل بهزمییم بهو کهساندا دیتهوه، که له بواری تیگه پشتهنی ئیسلام و تهزکیه و پهروهرده بوون و رهوشت و ئادابی ئیسلامییدا، زور کهمدهست و بهجیماون و شتیکی وایان پی نیه، ههر هیچ سهریان له پرژومی سیاسی و ئابووری و کومه لایهتی و... هتدی ئیسلام بۆ پاکسازی و چاکسازی کومه لگا و بنیاتنانی کیان و قهوارهیهکی ئیسلامی دهرناچی، چ جای بهکردهوه خویانی بۆ ناماده بکهن و پی شهکیهکانی بۆ ساز بکهن، بگره تهنانهت ههتا ئیستا هینده له عهقیده ئیسلامی و شهریهتی خوا بههرمه نده نهبوونه، که تهنانهت لهزاتی خوشیاندا رهوشت و ئادابی ئیسلامی رهچاو بکهن! وهی وایان ههیه، که هه لسه وکهوت و رهفتاری، نهک لهگه ل نامسو لماناندا، بگره لهگه ل مسو لمانانیشدا هینده هه لهو ناشهرعی و رهق و بی سه لیقانهیه، که خه لکی، خوا خوایانه لی دووربنو، چاره ی خوی هینده قورسو رهزای خوی هینده گران کردوه، که هه ندیک خه لکی ساده و له ئیسلام ناحالی بهوییه وه ئیسلامیشیان له بهرچاو بیزاروه!

وه له حالیکدا، که پیغه مبهری خوا ﷺ به رهوشت و نهدمی بهرزو شیرینی چه ندان که سی کافری مسو لمان کردوون، نهو جۆره که سانه هی وایان ههیه که رهنگه مسو لمانیشی کافرکردبنو، به رهفتاری دزیوو ناشهرعیانه ی خه لکی له دین سه لماند بیته وه دوور خست بیته وه!!

دیاره پیغمبهری خواش ﷺ به بی حکمت و بی هوده
 نهیفرمووه: ((بشروا ولا تتفروا ویسروا ولا تعسروا)) متفق علیه،
 واته: دلخوشکهر بن و موژده به خش بن و سلهمینه ره وه مه بن، وه
 دین (بو خه لکی) ناسان بکهن و لیان و مزه حممت مه خهن.

به کورتیی: ههرکس و کۆمه ل و لایه نیک، بیانه وی میللمت و
 کۆمه لگایه که بیان بهرنه قۇناغی بالادهستی (مرحلة التمكن) یه وه،
 پیویسته لهو خاله وه دهست پیبکهن که بریتیه له ته فاعولکردن
 له گه ل نیسلامدا به عه قیده و عیبادمت و نه خلاق و ئادابه وه، جا
 ههرکاتیک توانیان نهو قۇناغی تافیکرانه وه (ابتلاء) یه سهر بهرزانه
 بپر و، شهریه تی خوا به سهر خۇیاندا جیبه جیی بکهن، له هه موو
 بواره گانی بیرگردنه وه هه لئسوکه وت و رهفتاری تاکیی و خیزانی و
 کۆمه لایه تیاندا، نه وه بیگومان برین و ته و اوکردنی نهو قۇناغ له
 جیبه جیگردنی بهرنامه ی خوا (تطبيق شریعة الله)، زه مینه ی
 چه سپاندن و جیبه جیگردنی بهرنامه ی خوا، له سهرجه م بوار و
 لایه نه گانی دیکه ی زیان و گوزمرانیشتا دهره خسیئی، وه ک چۆن به
 شیوه یه کی ریک و راست خزمه تکردنی رهزو باغی ک، ده بیته مایه ی
 هاتنه بهری و میوه دهرکردنی له کات و هه ل و مه رجی خۇیدا، نه گه رنا
 بهر زگردنه وه ی دروشم و شیعار ی گه وره ی: (با شهریه مت جیبه جی
 بکهن!) به بی کارکردنی جیددی و هه نگاوانانی کردمی پله و پله و
 قۇناغ به قۇناغ، هیجی لی سهوز نابیت و سهری به هیج نه نجامیک
 ناگات، پتشینانیش جوانیان گوتوه: (به هه ل و هه ل و دم شیرین
 نابی!)، هه روه ها قسه میه کی به جییان کردوه، که گوتوو یانه: (نه
 هه موو خورپه میه ک ناوه و نه هه موو چنراویک جاوه).

**جه‌وتهم: تافیکردنه‌وی مسوئلمانان له سایه‌ی شوومی
جیهانگیریی (العولمة) دا یه‌کجار قورس و سه‌خته‌و
پیویسته‌ی خۆیانی بۆ ساز بکه‌ن:**

به‌ئێ خۆینه‌ره به‌پێژه‌کان!

له سایه‌ی شوومی ئه‌و سیسته‌م و واقعیه‌ پێس و گه‌نده‌له‌دا که
ناوی لێنراوه به‌جیهانگیردن (العولمة) و له راستیشدا بریتیه له
به‌ ئه‌مریکا ییکردنی (الأمركة) و زالکردن و به‌ زۆر سه‌پاندنی
فه‌رهنگ و به‌ها ماددی و ئازده‌لیی و نزم و په‌سته‌کانی ئه‌مریکا و
پۆژناوا، به‌سه‌ر هه‌موو گه‌لانی دنیا، به‌ئێ له‌و سایه‌ شوومه‌دا،
له‌و واقعی و هه‌ل و مه‌رجه‌ پێس و بۆخه‌ن و دواکه‌وتوو و گه‌نده‌له‌دا،
تافیکردنه‌وی مسوئلمانان زۆر سه‌خت و قورس و دژواره، چونکه، له
لایه‌که‌وه هه‌ک پێشتر خسته‌مانه‌ روو، ئیسلام به‌ هیج پهنگی‌ک رێ
به‌ مسوئلمانان نادات که ته‌سلیمی واقعی و هه‌ل و مه‌رجی ناشه‌رعی
ببن و خۆیان به‌ده‌سته‌وه بده‌ن، هه‌رچه‌نده‌ گه‌ورترین فشاریشیان
بێته‌ سه‌رو ته‌نانه‌ت بشقه‌وتین!

له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه که به‌جۆک داهاتن و ته‌سلیمبوونی مسوئلمانان،
له‌ به‌رامبه‌ر نه‌فامی‌تی (الجاهلیة) و حوکم و ده‌سته‌لاتی تاغووت و
دیكتاتۆره‌کاندا، راست پێچه‌وانه‌ و دژی خوا به‌ یه‌کگرتن (التوحید)ه
که کاکل و جه‌وه‌ری دینداری و مسوئلمانه‌تییه، ﴿...إِنَّ الْحُكْمَ
إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ...﴾ یوسف،

واتە: حوكم تەنھا ھى خوايە، فەرمانى كىردوھ كە بەس ئەو بېھرىستىن، ئا ئەۋمىيە ئايىنى راست.

لە لايەكى دىكەشەۋە جىھانگىرىي (العولمة) ش ۋەك زۆر بە پاشكاۋىي لەسەر زارى (جۆرج ۷/ بۆش) سەرۋك كۆمارى ئىستاي ئەمىرىكا پايگەياندوھ^(۱)، بانگەشە دەكاتو ھەول دىدات، كە بېرەزاتىرىن و درىندانەترىن جۆرە دىكتاتۇرىي و فىرەۋنەيەتى بەسەر دىيادا بەگشتىي و ئۆمەتى ئىسلامدا بەتايىبەتى بىسەپىنىو، بە ئاشكراش دەلى: (ھەركەسىك و لايەنىك و دەۋلەتىك لەگەلەم نەبىت و ۋەك من بىرىنەكاتەۋە، ئەۋە دوزىمىمەۋە ھالەتى سىيەم (بى لايەنىي) ش لە ھىچ كەس قىۋول ناكەم!).

بېگومان ئەم قىسەيە (بۆش) نەك ھەر ھىچى لەۋ قىسەيە (فىرەۋن: خۇفۇ) چوار پېنچ ھەزار سال لەمەۋبەر كە گوتۈۋىيەتى:

﴿... مَا أَرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝ ٢٩﴾

غافىر، كەم نىيە، بەلگە قىسەكەي (جۆرج بۆش) یش فىرەۋنەنەيەۋ، بگرە دەبى بلىن: ئەۋ قىسەيە (فىرەۋن) جۆرج بۆشەنەيە!

جا ھەرۋەك چۆن (موسى) "عليه الصلاة والسلام" و ئەۋ مسولمانانەي، كە شوپىنى كەۋتۈۋون، نەيانتۋانى لەگەل فىرەۋندا مەدار بىكەن و سەرمەنجاميان تىگىران بوۋ!

بە تەئكىد ئىمەي مسولمانىش لە كوردستان و غەيرى كوردستانىشدا، مادام مەھالە دەستبەردارىي دىن و غەقىدەمان بىن و لە بەرانبەر تاغۈۋوتاندا تەسلىم بىن، ۋە ۋاش پېناجى جىھانگىرىي

(۱) لە سالى (۲۰۰۱)ى زايىنى دا.

(العولمة) پش به قیادی نه مریکا دهستبهرداری نهو سیستهم و نه خشه و پیلانه گلاوو گهنده لانهی خوئی بیی، بویه: من وام دیته بهرچاو که تیگکیرانی نه هلی نیسلام یان راستتر بلئین: گهر پیگپران و شهر پی فروشتنی نهو سیستهمه نهفامیی (النظام الجاهلي) یه به مسولمانان، ویه خه پیگرتن و گیچه ل پیگردنیان شتیکی حتمیی و مسوگهره^(۱)، بویه پیویسته ههموو لایه کمان زور چاک خویمان بؤ نهو شهر و گیچه لای نهو تاغوتیه زله به لام بؤشه، ناماده و ساز بکهین و، دلنیاش بین که سهرنجامی چاک تهنهاو تهنها له گرموی نه هلی نیسلام دایه له دنیاو له دوارپوژیشدا، به لام به مهرجی پاریزکاری: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُنْفِقِينَ﴾ (۱۹) هود.

ئیدی خوا به کهرهم و به خشش و به زمیی و لوتفی بی سنووری خوئی لهو مسولمانانهمان بگپری، که به هوئی نیمان و تهقواوه، پله و پایهی بهرزی دؤستایه تی خوا (ولایة الله) وه دهست دینن و، دؤستانی خواش ههمیشه خوراکرو سهر بهزو نه له خشاون: ﴿أَلَا إِنَّكَ أَوْلَىٰ بِاللهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۱۲) الذین ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (۱۳) یونس.

(۱) تیپینی: نه م نووسینه نزیکهی پینج مانگ بهر له موشه کبارانه کهی نه مریکا، بؤ بنکه و باره گاگانمان له (نه حمهد ناوا) و دهو روبه ری بووما!

خوینەرە بەرپزەکان!

خوا پشتیوان بێ لەم بەشی دووهمەدا سێ ئاگاداریی و تێبینی پێویستتان ئاراستە دەکەم، بۆ ئەوەی لە تێگەیشتنی چەمک و واتای تافیکردنەوه (ابتلاء) دا، دوو چاری بە هەڵەداچوون نەبن، چونکە مەرج نییه هەركات ئینسان گیرۆدەی گرفت و بەلایەك بوو بەو چەمک و پێناسەیە، کە ئیمە باسی دەکەین، لەم نامیلکەمەدا - بۆی بە تافیکردنەوه (ابتلاء) حیساب بکەیت، بۆی ببێتە مایە (کفارة)ی گوناخەکانی و بەرزکردنەوهی پلەکانی.

ئاگاداریی یەكەم: هەركەسێك لەسەر رێباز و بەرنامەی غەیری خوا بێت، ئەسەر بەلا و گرفتارییەکانی پاداشتی نابێ.

بەئێ پێویستە هەموومان ئاگاداربین، کە تەنها کاتێك ئینسان لەسەر ئەو گرفتاریی و بەلا و ناپەڕەختی یانەی دینەرپی، پاداشتی لای خوا دەبێت، بۆی دەبنە مایە پاکبوونەوه و لەخوا نیزیکبوونەوه، کە ملکەچ و پابەندی بەرنامە و رێبازی خوا بێت، لە ژێر عەلەم و بەیداغی ئیسلامدا بژیەت، چونکە مەسەلە هەر ئەوە نیە، کە مرۆف خۆی ماندوو بکات و تووشی تافیکردنەوه و گرفتاریی و بەلا ببێ! بەلکو پێویستە ماندوو بوون و بەلا بەسەر هاتنەکش لە رێبازی خواداو لە پێناوی رازیکردنی خوا دابێت، ئەگەر نا رەنج بە خەسار و دەم لە پووش دەبێت و پێناسە: ﴿عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ﴾ (۲) ﴿الغاشية﴾ ی بەسەردا دەچەسپێ.

بۆ ڕوونکردنەوهی مەبەستیش، با ئەم کورتە بەسەر هاتەیی خۆمتان

له گهڻ په کيک له سهرانی حیزبه نا ئیسلامیه کاندې بؤ بگيرمه وه؛
له سالانی سهرمتای راپه پړی جهمو مری سالی (۱۹۹۱) دا بوو له
مه جلیسیکدا له گهڻ په کيک له و برادرانه ی که خو یان به مسوئلمان
دهزانو و برا گه وړه ی حیزبیکي عه لمانییشن، ئهم وتویژهمان بوو:
+ پیم گوت: هلانه که س ئایا تو خوت به مسوئلمان دهزانی پان نا؟
- گوتی: به ئی بیگومان خوم به مسوئلمان دهزانم و نویژو پړوژووشم
هه یه.
+ گوتم: باشه، به لام خو ئه و حیزبه ی تو برا گه وړایه تی ده که ی،
به رنامه که ی غه پری ئیسلامه.
- گوتی: جا چ گره تیک هه یه له وه دا ئه وه بؤ کارو چالاکي سیاسی و
هیئانه دی ئامانجه نه ته وه یه کانمانه !
+ گوتم: ئاخر ناگونجی ئینسان خو ی به مسوئلمان بزانی^(۱)، به لام
له بواری لایه نیکی گرنگی ژیان و گوزهرانی شیدا شوین غه پری
ئیسلام بکه وئو غه پری ئیسلام به سهر ئیسلامدا هه ئیژیری !
- گوتی: من ئه وه نازانم، ئه و منده هه یه من له ری میله ته که مدا
پهنجی زورم کی شاوه و، خه باتی زورم کردوه و خویشم هه ر به

(۱) هه ئه به ته ئه وه زیاتر بابای به رپرس (مسئول) ده، که ده توانی ده ستکاری
به رنامه ی حیزبه که ی بکات، پان به رپرس یاریتی په که نه کات، دیاره هه ر
که سیکیش خو ی به مسوئلمان دانا، مه گهر په کيک له هه ئه و شینره و مگانی
ئیسلام (نواقض الاسلام) ی تی دابن ئه گهرنا پړوپیسته هه ر به مسوئلمان
مامه ئه ی له گهڻ بکری، به پیی بنچینه ی: (نحن نحکم بالظاهر والله يتولی
السرائر) ئیمه حوکم به رواله ت ده که ی و نه ئینییه کان حه واله ی خوا ده که ی ن.

مسؤلمان دادمنیم !

+ گوتم: راسته خۆت ماندوو کردوه و رهنجنداوه، به لّام چاومروانی پاداشتی لای خوا دهکهی له بهران بهر ئهو خهبات و قوربانیدانه تدا که همر له سهرمتاوه ناوی خوات لینه هیناوه و، له سهر بناغهی شهریمعت بنیات نهناوه؟!

- گوئی به ئی، مه گهر له نایه تدا نیه، که خوا پاداشتی هیچ کهس بزر ناکات؟!

+ گوتم: با ئه وه له نایمت دایه، به لّام نایه ته که دمفرموی: ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ ﴿۲۰﴾ الکهف، کهواته: کاتی که خوا پاداشت دمداته وه که کرده وه کهت باش بیّت !

- گوئی: جا ئایا بهرگری لیکردنی ولّات و میلّمت کرده وه به کی باش نیه؟!

+ گوتم: با، به لّام نه گهر بتهوی پاداشتی لای خوات هه بیّت و بۆ دنیا بهش کارمه کهت بهر همدار بیّت، ده بیّ ئهو کرده وه باشمت دوو مهرجی سهرکی تیدابن !

- گوئی: چی و چی؟

+ گوتم: یه کهم: به پیی بهرنامه ی خوا بیّت و له چوارچی وهی شهریمعتدا ئه نجامت دابیّت، دو وه: ته نها مه به ست پیی رازی کردنی خوا بیّت.

(باشان ئه م وینه یه م بۆ هینا وه):

ئایا نه گهر کابرایه ک چهند کریکارێک به کری بگری و، بناغهی بینایه کیان بۆ رهنگ برپیژی و بلّی: ئیرم بۆ هه لکه هن و بیکه نه

خه ندهك، كه چى نه وان له جياتى نهو شوینهى كه بۆيان
 ديارىكراوه، بچن خه ندهك و چالئىكى قوول و زل له شوینىكى
 ديكه لى بدن! ئايا ههقیانه ئیواره داواى كرىكه یان بكهن؟! وه
 ئايا كابراى خاوهن نیش پىیان نالئیت: كاكه ئیوه هیج ههقتان
 ناكهوى، چونكه نهو كارى من پیم گوتوون نه نجامتان نه داوه،
 بئهووده خوتانتان ماندوو كردوو و پهنجتان به فیرۆ چوووه؟! وه
 ئايا نهگهر وایان پئ بلئ هسهیهكى ههقى نه كردوه؟!

- گوتى: با.

+ گوتم: دهباشه تۆش هیج كهس نالئ دیفاع له خه لك و خاك
 نه كردنه كهت شتىكى خرابه، بگره فهرزو پئویستیشه، چونكه
 خواى كاربه جى و دادگهر فهرموویهتى: ﴿... لَا تَظْلِمُونَ وَلَا
 تُظْلَمُونَ﴾ (البقرة، واته: نه ستم له خه لك بكهن و نه
 قبوولیش بكهن هیج كهسیك ستمهتان لى بكات، به لام ئايا
 نهگهر خواى پهنهانبین له رۆژى قیامهتى پئى فهرمووى: ئهرئ
 (فلانه كهس) نهوه بۆچى شوین بیردۆزه و رپچكهى (....)
 كهوتبووى، مهگهر من قورئانم بۆ تۆ ناردبوو كه بیکهیه
 بهرنامه و رپبازى زیان و گوزهرانت، یان رپچكهى (....)؟!!

- گوتى: منیش ده لیم: خوايه من ههر نهو مندهم لى ده زانى و
 خه تاي مه لایه كان بوو پشمان نه كهوتن و رپى خه باتیان
 پشمان نه داین^(۱)!

(۱) دياره مسوولمانان به گشتى و ماموستا (مه لایه كان به تايبهتى،
 كه مته رخمى و كه موكرپیان هه بووه ههیه، به لام بۆ بابایهكى

+ گوتم: ئاخر خوی دادگهریش دهفه رموی: جا مادام به ریگای
راستت نه دهمزانی بوجی به نه زانیی پیش میللت که وتبووی!
مه گهر من له قورئانیدا پیئم نه فهرموو بووی، که نه گهر نازانن
له زانایان پرسیار بکهن: ﴿... فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ﴾ ٤٣ النحل.

ئیدی لیژمدا گفتوگویه که مان ته و او بوو.

که واته: به ئی نابی هه موو بابایه کی به لادار (مبتلی) و گرفتارو
رهنج و مهینه تی دیتوو، پیی وابی هه ره له بهرئه وه که ناوی
(مسوئلمان) ی له سه ره، له سه ره نارچه تی و رهنج و دهرده سه رییه کانی
پاداشتی لای خوی هیه، به لگو به بی ری بازو ئایینی خوا گرتن،
کابرا نه گهر به شمشیر هه وران دابینی، له لای خوی دادگهرو بو
قیامه تی، کاره کی فلسیک ناهینی و سه پانی پووشییه!

خوینده واریش ناشی به بیانوو و پاساوی (نه مزانی) خوی به پینیتیه وه،
چونکه بیانوو هیانه وه به نه زانی (العذر بالجهل) یش بو هه موو که سو
هه موو حالان، دهست نادات!

www.alibapir.net

**ئاڭدارىي دووم : كەسك ئەسەر گوناح و تاوان گىرۇدى دەردو
گرفتارىيەك بىي، ئەو ھىچ كە پاداشتى نىه، بگره
ئىيرسىنەوھشى ئەسەرە :**

ئەمىش ئاگاڧارىيەكى دىكەى گرىگ و پۇيسته بۇنەهوى به هەلە
 ئە چەمكو واتاي تاقىكرندنەوه (ابتلاء) تينەگەين.
 با بزانبىن چۇن؟

ئاڭدا دهگونجې بابايهكې دزو جهردهو پښگر، يان داوښن پيس، يان
 خوښږنږو پياوكوږ له ئههنگامې كاره دزږو ناشمرعييهكهيدا،
 گيرؤدهى سزاو توښو باجدان ببى، كهچى بههيوابى لهسمر ئازارو
 نارېحهتېى ئهه سزاو توښو جهزربهيه، خوا پاداشتې بداتهوهو
 بؤى به چاكههو خېر لهقهههه بدرئو، دلى خوئى بهوه خوش بكات كه:
 ئهوه تافيكردنهوهى خوايهو، بهلاو گرفتارييهكه بهسهرى هئناوهو،
 خواى كاربهجئش نهوانهى كه خوئى دهوښن تاقيان دهكاتوهو
 تووشى سهختيى و ئازاريان دهكات ؟!
 به تهئكيد نهخير، چونكه:

۱- سرچشم ئهو فهرمايشتانهی باسی پاداشتی بهلاو گرفتاری و ناراحتی دهکهن، له گاتی باسکردن و ناوهینانی مسوولمانی دیندارو خاکدا، باسی ئهو پاداشتو پلهو پایه دهکهن.

ب - له هېچ کام له فهمایشته گاندا ناماژه بؤ نهوه نهکراوه، که بابایهک بههوی گوناحو ههلهو لادانیشهوه تووشی بهلاو نارمحهتی بووبی، ههمان پاداشتو پلهی ههیه.

با سه رنج بدمین:

﴿...وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾ (۱۵۵) الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا
إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۱۵۶﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُهْتَدُونَ ﴿۱۵۷﴾ ﴿البقرة، واته: وه مؤزده به خوراکران بده، نهوانه‌ی
کاتیک به لایه‌کیان تووش دهبی ده‌لین: ئیمه هی خواین و ئیمه بو
لای وی دمگه‌پئینه‌وه، ئا نهوانه خوا مه‌دحیان دمکات و به‌زمی
پئیاندا دی، وه ئا نهوانه‌ن پئی راست گرتوانن.

پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((مایزال البلاء بالمؤمن
والمؤمنة في نفسه وولده و ماله حتى يلقي الله تعالى وما عليه
خطيئة)) رواه الترمذي، وقال: حسن صحيح.

واته: پی‌اوی بر‌وادارو ئافرمتی بر‌وادار به‌ردموام له خو‌ی و من‌دالی و
مال و سامانیدا دوو‌جاری گرفتاری و به‌لا دیت، هه‌تا کاتیک که به
دیداری خ‌وای به‌رز دمکات، هیچ گونا‌هی پی‌وه نه‌ماون.

وه فه‌رمویه‌تی: ((إن عظم الجزاء مع عظم البلاء، وإن الله تعالى
إذا أحب قوماً ابتلاهم، فمن رضي فله الرضا، ومن سخط فله
السخط)) رواه الترمذي وقال حسن، واته: بی‌گومان هه‌تا به‌لا
گه‌وره‌تر بی‌ پاداشتی گه‌وره‌تره، وه خ‌وای به‌رز نه‌گه‌ر که‌سانیکی
خ‌وش‌ویست، به‌لاو گرفتارییان به‌سه‌ر دین، جا که‌سیک پازی بی،
خ‌وا لی‌ی پازی دهبی و که‌سیکیش تو‌رهبی، خ‌وا لی‌ی تو‌وره دهبی.

هه‌روه‌ها فه‌رمویه‌تی: ((مَنْ يَرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُصِيبْ مِنْهُ)) رواه
البخاري عن أبي هريرة، واته: هه‌رکه‌سیک خ‌وا چاکه‌ی بو‌ی بو‌ی، به‌لای
دینیتته پی.

وه فہرمووہتی: ((ما یصیب المسلم من نَصَبٍ ولا وَصَبٍ، ولا هم ولا حَزَنٍ، ولا اذى ولا غم، حتی الشوكة یُشاکیها، الا کُفِّرَ الله بها من خطایاه))، متفق علیہ، عن ابی سعید الخدری و ابی ہریرۃ، واتہ، ہیج شتیک تووشی مسوئمان نایہت لہ ماندویتی و نازار، وه خہمو بہزارہ، وه نارہ حہتیی و دلتہ نگیی، تہ نانہت درکیش، کہ پییدا دہجی، حمتہن خوا بہہوی تہوموہ گوناحہ کانی لی دہسرتتہوہ.

وہک دہبینین لہ ہیج کام لہو نایہت و فہرماہشتانہدا، کہ زوری دیکہش لہو بارہوہ ہن، بہ نامازہش نامازہ بؤ تہوہ نہکراوہ، کہ تہو بہلاو نارہ حہتییانہی بہہوی گوناح و لادانہوہ تووشی ئینسان دہبن، پاداشتیان ہہبی، ہہمووشیان لہ بارہی کہسانی مسوئمان و چاکہکارو خوشویستراو لہلای خواوہ دہدوین.

بہلام لیژمدا مہسہلہیہک ہہیہ پیویستہ باسی بکہین، تہویش تہومیہ، کہ ہہرکاتیک بابای گوناہبارو خہتاکار گہرایہوہ لای خواو بہ شیومیہکی ساغ و راست (نصوح) توبہی کرد، تہوہ بہرای بہہیزتر (راج)ی زانایان، خوای بہخشر خودی گوناح و ہہلہکانیشی بؤ دہگورئ بہ چاکہ و تاعمت، وہک فہرمووہتی:

﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ ﴿٧٠﴾ الفرقان.

وہک لہ کتیبی (گہرانہوہ لای خوا جل جلالہ)دا بہوردی باسمان کردوہ و چہند بہلگہیہکی بہہیزشمان لہسہر ہیئاوہتہوہ^(١).

(١) برونہ لاپرہ: (١٦٧ تا ١٧٠) لہ چاپی پینجہم، سالی ٢٠١١ ز.

کورتەى قسان:

خوای به خشنده و به بهزمی بههوی تافیکردنه وهی بهنده گانییه وه بهو به لاو ئازارو مهینه تیانهی که دینه پریان، گوناحه کیانیان لیدم و مریخی و پلهو پایه یان بهرز دهکاته وه، به لام به مهرجیک به نانقه ستو بههوی گوناح و سه ریچییه گانه وه خویان گیرۆدهی نهو به لاو ئازارو نارهحه تیانه نه کردبی، چونکه له حاله تیکی وادا ئازارو نارهحه تی و گرفتارییه گانی نهو جوړه که سانه، نهو په رکه ی بایی نهو دهکات که بیته مایه ی (کفارة) و پاکبوونه وهی خاوه نه گانیان له خودی نهو گوناح و تاوانانه ی که به هویانه وه دوو چاری به لاو سزاو تۆله و نارهحه تی بوونه !

ئاگاداریی سئیه م: هه رکه سیك به شیوهیه کی هه له و
ناشه رعییانه خوی بخاته بهر به لاو تافیکردنه وهیه ک،
نابی به ته مای پاداشت بی:

خوینهره بهر پزەکان!

ئاگاداری یه که ممان له باره ی کهسانی که وه بوو، که له حالیکدا شوین بهرنامه و رپبازی غهیری خوا ﷺ که وتوون، به هیوان، که به لاو ئازارو نارهحه تییه گانیان بینه مایه ی پاداشترانه و میان له دواړوژدا !

ئاگاداریی دووهمیش دهر باره ی کهسانی که بوو، که له خودی خویاندا مسولمانن و به پیی ئیسلام بهر پزوه دهجن، به لام له حالیکدا که له سۆنگه ی له شهرع لادان و خراپه و تاوانه وه دوو چاری سزاو ئازارو تۆله، یان نه خوشیی و مهینه تباریی بوو ون، به ئومیدن خوا

پاداشتیان بداته وهو پلهو پایمیان بۆ بهرز بکاته وه.

ئهم ئاگادارییهی سییه میس لهبارهی کهسانیکه وهیه، که به
حیسابی خۆیان به کاریکی چاکه و خیر هه ئدهستن، بۆ وینه:
فهрман به چاکه کردن و رێگری له خراپه کردن، جهنگ و جیهاد،
ههقبیزیی، به لām له سۆتگی ئه وه وه که کات و شوین و چۆنیهتی و
هه لومهرجی ئه نجامدانی کاره که یان، که له خودی خۆیدا شهرعیی و
راسته - بهو جۆره نیه که شهریمهت دیاری کردوه- نهک ههر هیچ
پاداشتیکیان نیه بگهر، به ئه ندازهی ناته وایی کاره که یان و زهره
زیان لیکه و تنه وهی بۆ ئیسلام و مسوڵمانان، دوو چاری لێپرسینه وه و
سزاو جهززه بهش دهین.

جا ئیستا با سه رنج بدهین:

هه ندیک کهس وا دهمزانن له بهر ئه وهی پیغه مبه ری خوا ﷺ
فه رموویه تی: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى...))
متفق علیه عن عمر بن الخطاب رضی الله عنه، واته: بێگومان کردمه و کان^(۱)،
به گوێرهی نیازو مبهسته کانن، به تمکید ههر که سه به پیی نیازو
مبهستهی پاداشتی ههیه...

به ئی واده زمانن مادام پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی کردمه و کان
به گوێرهی نیاز (نية) هکان پاداشتیان ههیه، ههر که سیك
ههر چۆنیکی عه قلی بری به کاریکی خێرو چاکه هه ئسا، ئه وه ئه و

(۱) بێگومان مبهسته له کردمه و کان (الاعمال) ته نها کردمه و چاکه کانن، چونکه
کردمه و خراپ به نیه تی چاک ناگوێرئ و باش نابێ، بهروانه: (جامع العلوم
والحکم) لابن رجب الحنبلي، ص ۱۶.

کاره ئه نجام و ئاکامی ههرچۆنیکى بێت و ههر شوێنه واریکی چاک یان خرابی لێبکه و پێتهوه، خاومنی کردموکه به گوێهری نیاز و مه بهستی نیو دلی خۆی پاداشتی لای خۆی ههر مسۆگهر (مضمون)ه!! چونکه مادام له پریی خواداو له سه ر ئیسلام تووشی به لآو گرفتاری و په نچ و مهینه تی و ئازار و سه ر ئیشه بووه، ئه وه به ئه ندازه ی ئیش و ژان و ئازاره که ی، مادام نیازی نیو دلی ته و او بێت، پاداشتی دمه ری ته وه!!

جا بێگومان ئه و جۆره بیرکردنه وه و تیگه یشتنه ش له مه سه له ی تافیکردنه وه و به لآو نا په حه تی به سه ره هاتن، زۆر هه لآه و سه رکیلانیه و خاوه نه که ی تووشی چۆر ته و غه لته و په لته ی سه یر سه یر ده کات و، په نگه هه لۆیستی وای پێ بنوین، که ئه م په نده کوردبیه ی به سه ردا به چه سپین که ده ئی: (بۆ ده سه سپێک قه یسه ری یه ک ده سووتین!!).

دیاره به لگه شمان بۆ ئیسه پاتی هه لیه ی ئه و بیروبۆچوونه زۆرن، بۆ نه وونه:

یه ک: خۆی په رومردگار قه رموویه تی: ﴿...إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنْ

الْمُتَّقِينَ ۝۲۷﴾ المائدة، واته: به ته ئکید خوا ته نها (کرده وه ی باش) له پارێزکاران قه بوول ده کات، ئاشکرا شه که بناغه و کاگلی پارێزکاری (تقوی) دوو شته:

یه که م: به پێی شه رعی خوا بوونی ئه و کاره ی که ئه نجام ده درێ.

دووه م: ته نها خوا پێ مه به ست بوون تییدا.

ئینجا شتیکی په وونه که به پێی شه رعبوونی کرده وه ی باش، هه م ئه سلێ کرده وه که وه هه م چۆنیه تی و کات و شوینی ئه نجام

دانه کهیشی دمگرتیه وه.

بۆ وینه:

نوێژکردن، دمی بابیهك كه كردموى نوێژ نهنجام دمدات، ههم له ئەسلدا جوړه نوێژك بكات كه شهرع داینبی، بۆ نموونه: سوننهتی چیشتهنگاو (صلاة الضحی)، نهك بۆخوی له خۆم وه جوړه نوێژك بهیدا بکاتو دایبهینی، وه ههم دمی له جۆنیهتی و کات و شوینه کهیشیدا رهچاوی شهرع بکاتو، لهوکات و شوینه داو بهو جۆنیهتی (کیفیة)یه بیکات كه شهرع دیاری کردوه.

کهواته: مهسهله تهنها نهوه نیه کردموى چاك بکهی، بهلکو پیویسته بهشیومیهکی چاکیش بیکهی، وهك چۆن ههق گوتن چهنده گرنگ و پیویسته، بهشیومیهکی ههق و راست گوتنیشی هینده.

دوو: خوای کاربهجی فهرموویهتی: ﴿فَأَنقُرُوا اللَّهَ مَا أَسْطَعْتُمْ...﴾

﴿١٦﴾ التغبان، واته: ئەومهندهی بۆتان دهکری پاریز له خوا بکهن، ههروهها پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویهتی: ((وأذا امرتكم بأمر فأتوا منه ما استطعتم) رواه البخاري.

ناشکرشه که حیکمهتی نهوه که خوای کاربهجی تبارک و تعالی ههر ئەومهندهی لهسهر ئینسان پیویست کردوه که بۆی دمگونجی و نهتوانایدا ههیه، ئەومیه که ئەگهر بیّت و ئینسان مل بهبهر کاریکهوه بنی که توانای بهسهریدا ناشکی، یان له ژپریدا دهکهوی، یان به نیوهچلیی جیبهجی دهکات ! دیاره ههرکام لهو دووانهش خراپن و شهرع پێیان پێ نادات.

سێ: زاناو پێشهوايانی ئیسلام له سه ره ئه وه پێککه وتوون و به کدمنگن، که سه ره جه م جه و جۆل و چالاکیه شه ره عیه کان له حالیکدا که توانا و برست و هه لومه رجی ئه نه جام درانیان وه ک پێویست نه ره خساوه و، له کاتی ده ست بۆ بردنیان و تیدا ده ست به کاربوونیاندا نه گه ری زه ره رو زیان و به ناکام نه گه یشتیان زیاتره، دروست نیه ده ستیان بۆ به ری.

بۆ وینه: له به ره ی جه نه گ و جه هاده وه گوته و یانه: که جه نه گ و جه هاد به گوێره ی هه لومه ره جه جه اوازه کان حوکی ده گوێرێ و له حالته ی جه اجه ادا هه ره پێنج حوکه شه ره عیه کان (الأحكام الشرعية الخمسة) ی به سه ردا ده چه سپێن، واته جه ری وا هه یه جه نه گ و جه هاد فه ره زه، فه ره زی کیفایه، یان عه ین، جه ری واش هه یه سونه ته وه نه دی: جه ریش فه ده غه (حرام)، یان ناپه سه نه د (مکروه) ده بی، جه ری واش هه یه ره و (مباح) یه^(١).

هه ره وها له به ره ی فه ره مان به جه که و پێگری له خراپه (الأمر بالمعروف والنهي عن المنکر) ی شه وه به هه مان شیوه، زانیانی ئیسلام له سه ره ئه وه به کدمنگن، که هه رکاتیک فه ره مان به جه که یه ک، به بیته مایه ی تیکچوونی جه که یه کی گه وره تر (انعدام معروف اکبر)، یان هاته نه دی خراپه یه ک، که زبانی له سوودی جه که فه ره مان پێکراوه که زیاتر به یته، دروست نیه! دیسان لایه رده ی خراپه (ازالة منکر) یه کیش، که سه ره ده کیش بۆ په یدا بوونی خراپه یه کی دیکه، که گه وره تر به نه و خراپه یه ی، که ده ویسته ری لایه ری، ئه وه یش دروست نیه.

(١) به روانه: (الجهاد والقتال في السياسة الشرعية)، ج ٢، د. محمد خیر هیکل.

ههر بۆیهش پیغه مبهری خوا ﷺ وهك له (صحيح البخاري) دا هاتوه، هه رچهنده به (عائشة) ی هاوسهري خوا لیی رازی بی فهرموووه، که بینای که عبه له سه ر بناغه که ی ئی پراهم (عليه السلام) دانه مه زینراو متهوه، که چی چاوپۆشیی له راستکردنه وهی (کعبه) کردوه به به لگه و پاساوی نهوه، که خه لکه که له سه رده می (شرك) موه نیزیکن و، نه بادا تووشی گرفت و دلگۆرانیك بین !

ههروه ها له زیانی (شيخ الإسلام ابن تيمية) دا هاتوه، که جارێکیان به لای پێرێك له ته ته ره کاندای تیپه ر بووه، که سه رگه رمی مه یخواردنه وه بوونه، که چی کاتیك، که هاوه له کانی پێشنیاریان کردوه، بچن لییان تیکبدهن و پێی نه و (منکره) یان لی بگرن، پێی نه داوه، به به لگه و پاساوی نه وه، که نه و خراپه یه ی ئیستا پێیه وه خه ریکن، زیانی که مه تره له خراپه کانی دیکه، که نه گه ر سه رخۆش نه بن بیریان لیده که نه وه، وهك خوینرێژی و دزی و جه رده می.

چوار: پیغه مبهری خوا ﷺ هه ده غه ی کردوه، که بابای مسوئلمان خۆی بخاته حاله تیکه وه که تێیدا زه بوون (ذلیل) بهی، وهك له یه کیك له فه رمایشته کانی دا فه رموویه تی: ((لا ينبغي لمؤمن أن يذل نفسه، قيل: كيف يذل نفسه؟ قال: يتعرض من البلاء ما لا يطيق) رواه أحمد والترمذي و صححه عن جندب، و رواه ابن ماجه عن حذيفة^(١)، واته: هه ی بر واداریك بۆی نه خۆی زه بوون بکات، گوته را: چۆن خۆی زه لیل ده کات؟ فه رمووی: خۆی

(١) به روانه: (كشف الخفا و مزيل الإلباس عما اشتهر من الأحاديث على السنة الناس)، ج ٢، ص ٥٠٦.

دمداته بهر به لاو تافیکردنه وهی وا که له توانایدا نیه. (واته دهچیته ژیر کۆلتیک که له بنیدا دهکهوئ).

دیاره ههر لهو پوانگه یه شه وهیه که پیغه مبهری کارزانیان ﷺ قه دهغه ی کردوه که مسوولمانان جهنگو بهرمنگاریی له گهڵ دوژمنانیاندا به ئاوات بخوازنو، سهریان بۆی بخورئ ! بۆچی؟ چونکه نازانی چۆن دهرده چن !

ئهو مئا فهرموو یه تی: (لا تتمنوا لقاء العدو فاذا لقیتموه فاصبروا...) رواه مسلم.

دیاره پیو یستیش ناکات هیچکس به هه له له قسانه م تی بگاتو وابزانئ، که من ده ئیم: ئه گهر دوژمنان سته م و ده ستدریژی شیان کرده سه ر مسوولمانان، ده بی ههر بی ده نگ بین و خۆمان له پوو به پروو بوونه وه لای ده مین.

ئه، من نا ئیم: ئه گهر شه رت پی فرۆشراو، تۆش توانای بهرگریی له خۆکردن و ده ستکردنه ومه ت هه بوو، ده ستو وه ستان دا بنیشه ! به ئگو من ده ئیم: نابئ مسوولمانان هیچ کاتی ک عه ودائی تی کگیران بن، به تای به تیش کاتی ک، که ئاماده یی ته واویان نه کردوه، وه ده بی ئه ومنده ی له شه ر عدا جیی ده بی ته وه خۆیان له شه ر و جهنگی ک لای ده م، که ده زانیان قازانجیان نیه بیکه ن، نه ک وه ک تفهنگی سوار و له سه ره پی هه رده م ئاماده ی خۆ پی ددان بن، بی ئه وه ی گوئ بده نه قازانج و زیان و ئاکام و سه ره منجام، چونکه ئه و جوژه هه لۆ یست و ده رگرتنه سه رکی لانه و عاتیفی یانه و پرای نا شه رعیی بوون، ته مه ن کورت و بی ئاکام و بی به ره مهیشه.

به لام له کاتی کدا که شه ر بهری ده رگات پی ده گری و، ناچار ده گریی له نیوان خۆ به ده سته ومدان و ده ستکردنه وه و بهرگریی له خۆکردندا،

ئهوه بیگومان دستکردنه وه بهههر شیوهیهک که دهلوی ئهوپهری جوامیری و مهردایه تییهو، تهسلیم بوون و دستنهکردنه وهش، مهگهر وهک مؤلته (رخصة) و له حالتهی زور ناچاریدا، نهگهرنا به هیچ جۆریک دروست نیه، شیکردنه وهو لهیهک جیاکردنه وهی ئهوه حالته جۆراوجۆرانهش پیویستی به توئیزینه وهی تایبته دهکاتو، لیره دا بهس مه بهستم نامازه کردنیکی گشتی بوو.

هه ئه به ته پیویسته وریاش بین و له به لگه هیئانه وه (الاستدلال) مان بۆ کارو هه ئۆیسته کانماندا، بههوی لاری و خواری کارو هه ئۆیسته کانمانه وه، مل به ئایهت و فهرموده وه به لگه شهرعییه کانیش لار نه کهین و بههره لای ئارهزوو و بهرژهومندییه کانمان وهریان نه سووړینین.

بۆ وینه: بهسهرهاتی (الأصحاب الاخدود)^(۱)، که له سووړمتی (البروج) دا هاتوه پێغه مبه ریش ﷺ وهک له (صحیح مسلم) دا هاتوه، بهسهرهاتیکی له باره وه گپراومه وه که به: بهسهرهاتی کوره که (قصة الغلام) ناسراوه، ناگونجی بکریته به لگه و پاساوی ههر جۆره جهنگ و جیها کردنیکی، که ههر ڕهخنه و گلهیی و تیبینییه کی شهرعییت خسته روو، که فلان شیوه کارکردنه هه ئهیه و به که ئهک نایهت، یه کسه ر بگوتری: جا ئهوپهری ههر ئهوه نیه، که وهک مسوئمانانی بهسهرهاتی (أصحاب الاخدود) بکوژرین، قهیناکات ههرچی دهیی با بیی^(۲)!

(۱) (أصحاب الاخدود) نازناوی کافره زۆرداره کانه، نهک هی مسوئمانه کان.
(۲) ئهوه جۆره هه ئۆیستانه له هه ندیک کۆر و کۆمه لی ئیسلامی سادمو کرچ وکال بیستراو و بینراون.

چونکه بیگومان نهو کۆمهله مسوئلمانه، بیجگه له قهلاچۆکران یان ههنگه پانهوه، هیچ جارو به دیلیکی دیکه یان له بهردهمدا نه بووه! جا راسته ههرکس و کۆمهلیکی دیکهش کهوتنه حالهتیکی لهو جۆرموه، که نهو مسوئلمانه چهوساوانه گیرۆدهی بوونه، دیاره پیویسته ههمان ههلوێستی ئهوانیش، که بریتییه له: (ههلبژاردنی دین به سهر ژیندا)، بنوێنری، چونکه به دیلی نهو ههلوێسته مهردانهو جوامیرانهیه، تهسلیم بوونه، که بیگومان به هیچ ڕهنگیک - مهگهر له حالهتی دهگمهن و ڕیزه پڕدا شایستهی ئینسانی مسوئلمان نیه.

بهلام ئایا بۆ کهسانیکی له حالهتیکی که مسوئلمانان جگه له حالهتی تهسلیم بوون، به دیلی دیکه یان ههیهو، له شهڕعیشدا جیی ده بیتهوهو، بگره به چهندان به لگهی به هیز فهرز یان لانیکهم پهسه ندیشه! وه له حالهتیکی که سوپاس بۆ خوا خوشک و برای مسوئلمان زۆرن و میللت و کۆمهلگاش به گشتی مسوئلمانه و نه هلی دینه!

به ئی ئایا لهو حالهتانهدا، به چ شهڕعیک دروسته بابایهکی مسوئلمان، یان چهند مسوئلانیکی واز لهو ههموو به لگانهی قورئان و سوننهت و سیره ی پیغمبهری خوا ﷺ بینن و به شیویمیهکی ههله به سههراتی (اصحاب الأخدود) به به لگه بهیننهوهو نهو کۆمهله مسوئلمانه بیچاره و گرفتاره خوا لییان رازی بێ، بکه نه سهر مەشقی خۆیان!

وه ئایا نهو جۆره بیرکردنهومیه، جگه له پاساوو بیانوو بۆ ههلوێستی ههلهی خۆ هینانهوهو، مل به نایهت و فهرمایشت سووراندن به رهو واقیعی لارو نالهبارو ناهه موواری خۆ، چ پیناسه یهکی دیکه هه لدهگری!!!

سه‌ره‌تای وتاره‌که

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، أشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك، وأشهد
ان محمدا عبده ورسوله، فصل اللهم وسلم وبارك عليه وعلى آله
وصحبه أجمعين، ومن اهتدى بهديهم وسار بسيرتهم بإحسان الى
يوم الدين، أما بعد: أوصيكم أيها المسلمون وقبلكم نفسي بتقوى
الله قال جل شأنه في محكم كتابه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝٧٠ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ
يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝٧١﴾ الأحزاب.

پیشه‌کی

مسوئمانه به‌ریزو خوشه‌ویسته‌کان، برایان خوشکان!
ئه‌گهر سه‌رنجیک بدهینه و مزعی مسوئمانان له سه‌رتاسه‌ری عاله‌می
ئیسلا مییداو، هه‌ر له پۆژه‌ه‌لاتییه‌وه تا پۆژئاوا، به‌ ته‌ئکید
ده‌بینین که مسوئمانان له بارودۆخ و هه‌لومه‌رجیکی زۆر سه‌خت و
دژوار و زۆر پشوو سوارکه‌ر دان، به‌ئێ به‌راستی قۆناغیکی وه‌ک
ئه‌وه‌ی ئیستا مسوئمانانی تی‌دان، له‌م چاخ و سه‌رده‌مه‌ی ئی‌مه‌دا،
قۆناغی وا سه‌خت و نا‌په‌حه‌ت په‌نگه‌ به‌سه‌ر مسوئماناندا نه‌هات‌یه‌ و
قۆناغی وایان نه‌په‌ریی، جا من خوا یاربێ له‌به‌ر تیشکی قورئان و
له‌به‌ر تیشکی و مزعی ئه‌مه‌رۆی مسوئماناندا، باسی تافیکردنه‌وه
(ابتلاء) تان بۆ ده‌که‌م.

سه‌رمتا پیویسته زۆر باش دانیواو مسۆگهر بین و بزانی، که تافیکردنه‌وه‌ی ئینسان له‌سه‌ر زه‌وه‌ی، شتی که خوای به‌دییه‌نه‌ر برپاری له‌سه‌ر داوه‌و کردوویه‌تی به‌ ئامانجی ژبانی ئینسان، وه‌ك دمفه‌رموی: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ...﴾ ﴿٢﴾ الملك، واته: خوا مردن و ژبانی په‌خساندوه تاكو تافیتان بکاته‌وه، واته له نه‌سلدا ئینسان له‌م سه‌رزه‌ویه داندراوه بۆ تافیکردنه‌وه‌و جه‌رپینران، جا ئینسان به‌گشتی له‌ژیر تافیکردنه‌وه‌ی خوادایه‌و مسوئمانانی به‌تایبه‌تی.

وه من خوا پشتیوان بی له‌م وتارمه‌دا به‌ کورتی و گوشراوی له شەش (٦) بره‌گه‌دا بۆتان باسی تافیکردنه‌وه‌ی خوا بۆ مسوئمانان ده‌که‌م.

له‌ بره‌گی یه‌که‌مه‌دا پیناسه‌ی تافیکردنه‌وه‌ ده‌که‌ین و، هه‌رکام له وشه‌کانی (ابتلاء) و (امتحان) و (افتتان)، که له‌ قورئاندا بۆ تافیکردنه‌وه‌ی مسوئمانان به‌کارهاتوون، جه‌مک و واتیان ده‌خه‌ینه‌روو، پاشان له‌ بره‌گی دووه‌مه‌دا، باس له‌ بواره‌کانی تافیکردنه‌وه‌ ده‌که‌ین و باسی نه‌وه‌ ده‌که‌ین له‌ چ بواره‌کاندا مسوئمانان تافیدمکریته‌وه‌؟ یاخود نه‌و ماددانه‌ی، که مسوئمانان پینان تافیدمکریته‌وه‌ چی و چین؟ وه‌ له‌ بره‌گی سێیه‌مه‌شدا باسی مسۆگه‌ربوونی تافیکردنه‌وه‌ی مسوئمانان ده‌که‌ین، که تافیکردنه‌وه‌ی خوا بۆ مسوئمانان سوننه‌تیکی گشتگیر و هه‌میشه‌یی و، برپاریکی حه‌تمی خوای په‌روهردگارو، هه‌یج که‌سیک لیی نابوێردی له‌ مسوئمانان، پاشان له‌ بره‌گی چواره‌مه‌دا باسی حیکمه‌تی خوای کاربه‌جی و په‌نه‌ان بین بۆ تافیکردنه‌وه‌ی مسوئمانان ده‌که‌ین، ئینجا

له برگه‌ی پینجه‌م و شه‌مه‌دا باسی ئه‌وه ده‌که‌ین، که ئینسان له‌به‌رچی و چی له ئیمتحاندا ده‌که‌وی، وه به‌چی و چیش دهرده‌چی؟! خوشک و برا مسوڵمانه‌کان!

هه‌رکاتێک که مسوڵمانان تووشی سه‌ختیی و گرفتاری و هه‌ورازیکی دین، وهک ئیستای ئیمه‌ی مسوڵمانانی کوردستان و ئیمه‌ی ئیسلامیی له کوردستاندا، که بێگومان وهک بابایه‌کی رێبوا‌ری مان‌دووی به‌ به‌ر هه‌ورازه‌وه‌ین، وه به‌راستی له ژێر تافیکردنه‌وه‌یه‌کی سه‌خت‌دا‌ین، هه‌روه‌ها مسوڵمانانی دونه‌یا هه‌موویان هه‌روان، مسوڵمانان له شیشان، له کۆسۆڤۆ، له بۆسنه‌و هه‌رسک^(۱)، له کشمیر، له فلیپین، له ولاتانی عه‌ره‌بیی، به تایبه‌تی فه‌له‌ستین، به‌ئێ، مسوڵمانان به‌گشتیی له ژێر ته‌جرمه‌یه‌کی سه‌خت‌دان، له ئاوا حالێکدا جیی خۆیه‌تی له‌به‌ر تیشکی قورئانداو، له ژێر تیشکی فه‌رمایشه‌کانی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ، له وه‌زعی خۆمان راپه‌ینین، وه بزانیین ئه‌و تافیکرانه‌وه‌و جهرپه‌ینرانه، که ئیمه‌ی که‌وتووینه‌ته‌ نیو، تێیدا چۆنین؟ وه به‌چی له‌و تافیکردنه‌وه‌یه دهرده‌چین؟ وه ئایا ئه‌م وه‌زعه، که ئیستا تێیدا‌ین، ئه‌گه‌ر بێت و له‌به‌ر تیشکی قورئان و سونه‌تدا ته‌ماشای بکه‌ین، ئایا تانیستا چۆنمان هێناوه، به‌ره‌و دۆران‌دن و که‌وتن ده‌چین، یاخود به‌ره‌و سه‌رکه‌وتن و دهرچوون؟!

(۱) ئه‌وه‌کاته کێشه‌و گرفتیی هیج کام له مسوڵمانه بۆسنه‌یه‌کان و کۆسۆڤیه‌کان چاره‌سه‌ر نه‌کرا‌بوو.

۱- مانای تأفیکردنه‌وی (الإبتلاء، الإفتتان، الإمتحان):

له قورئاندا که فهرمایشتی بی هه‌له و په‌له‌ی خوایه، خوای زاناو توانا چهند وشه‌یه‌کی به‌کاره‌یناون بو ته‌عبیرکردن له تأفیکردنه‌وی ئینسان، که له کوردیدا ئیمه پیی ده‌ئین: تأفیکردنه‌وهو جه‌رباندن.

أ- یه‌که‌میان وشه‌ی (إبتلاء)ه، وهك خوای به‌رز دمه‌رمووی: ﴿الَّذِي

خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ...﴾ (٢) الملك، واته: خوا ئه‌و زاته‌یه،

که مه‌رگو ژیا‌نی ره‌خساندوون، بو ئه‌وه‌ی تأفیتان بکاته‌وه.

یان وهك دمه‌رمووی: ﴿وَإِذْ أَتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رَيْئُ﴾ (١٢٤) البقرة،

واته: کاتی‌ک په‌روه‌ردگاری ئی‌براهیم، ئی‌براهی‌ی تأفیکردمه‌وه.

یان وهك دمه‌رمووی: ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ

وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ...﴾ (١٥٥) البقرة، واته: وه

بی‌گومان به به‌شیک له ترس و برسیه‌تی و له ده‌ست‌چوونی مال و سامان و خۆشه‌ویستان و به‌ره‌م و میوه‌جات، تأفیتان ده‌که‌ینه‌وه.

یان وهك دمه‌رمووی: ﴿لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ

وَأَنْفُسِكُمْ...﴾ (١٨٦) آل عمران، واته: وه بی‌گومان له مال و

سامانتان و نه‌فسی خۆشاندا، تأفیتان ده‌که‌ینه‌وه.

جا وشه‌ی (إبتلاء) وهك شاره‌زایانی زمان ده‌ئین، واته:

تأفیکردنه‌وه (الإختبار)، (راغب الأصفهانی)^(١)، ده‌ئێ:

(١) به‌روانه: (تفسیر مفردات ألفاظ القرآن) ص ١٤٩، سمیع عاطف الزین.

تافیکردنه‌وی خوای تاک بۆ عەبدەمکانی دوو واتای هەن، واتایەکی بۆ خوای پەرۆردگار ناشی، کە بریتییە لەوەی کە کەسیک تاقیبکەیه‌وه، کە پێی ناشناسی و نایناسی، تاكو بزانی چۆنە؟ ئەومیان بۆ خوای زانا ناشی، چونکە خوای پەنھان بین بۆ خۆی لە ئەزەلەو خەڵکە کە دەناسی و بەهەموو شتێکی دیکەش زانیە، واتای دوو دەمیشیان ئەومیە، کە کەسیک تاقی بکەیتەوه لە حائیکدا کە زۆر چاک شارمزی هەی و دەیناسی، بۆ ئەوەی لایەنە چاکەکە دیار بکەوێ، لە لایەن خرابەکە دیار بکەوێ، واتە لەسەر ئەزەری واقعیدا دەرکەوێ و ئاشکرا بێ، وەک خوای زاناو شارمزا دەفەر موی: ﴿... وَلَيَبْتَليَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ...﴾ (۱۵۴) آل عمران، واتە: خوا تافیکردنه‌وه، بۆ ئەوەی هەرجی، کە لە سینەتاندا یە و خوا پێی ئاگادارە بێتە دەر، ئەوەی کە لە دڵتاندا یە (خوا بیپالێوی)، واتە: تافیکردنه‌وی خوا بۆ ئیوه بۆ ئەوە نیه کە بتانناسی! بەلکو خوای پەرۆردگار ئاوا لە بێژنگتان دەدات و دەتان پالێوی تاكو پاک و پیستان لەمێک جیا بێتەوه و (کا) و (دان) تان بکەوێتە گۆرێ.

ب- وشە (فتنة) ش زانیانی^(۱) زمان، لە بارمیه‌وه دەلێن: ئەسلی وشە (فتنة) بریتییە لە قالد کردنه‌وی زیڕنگەر (صائغ) بۆ زیڕەکە تاكو دەر بکەوێت، ئەگەر کانزاو مەعدەنیکی دیکە لە گەڵ تیکەڵ بووبێت لێی جیا بێتەوه، هەر بۆیەش کوردەواریی خۆمان دەلێن: (زیڕی سوور یان زیڕی پاک، لە ئاگر ناترسێ)، چونکە

(۱) بڕوانە: (تفسیر مفردات الفاظ القرآن الکریم)، ص ۶۴۸.

زیرې ساغو بڼ خلته، سهد سال بیسووتینی کهم ناکات، چونکه زیرې نهسله، بهلئ جا وشه (فتنة) واته: قالگردنه وهی زیرې، دواپی خوازاراومته وه بۆ ههر جوړه تافیکردنه وهیهک، نهک تهنها تافیکردنه وهو جهرباندنی زیرې، بهلکو بۆ ههر تافیکردنه وهیهک چ پهیوهندی به ماهیهتی کانزا (معدن) پهکه وه ههپی، چ جهوههری ئینسانیک! وهک خوی پهرومردگار دمهفرموی: ﴿أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ العنکبوت ۲، واته: ئایا خهک پئیانویه ههر بهومنده که دهلئ ئیمانمان هیناوه، وازیان لی دمهینری و تاقی ناکرینه وه ۱۹

واته: ناخرینه سهر ئاگری تهجره بهو جهرباندن، تاکو دمرکه وی کانزایه کهیان، چهنده زیرې و چهنده شی خلتیه! ئایا دمهوای مسولمانانه تییه کهیان چهنده ئیمان و چهنده شی نیفاهه! وهک خوی زانا فهرموویه تی: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾ العنکبوت، ۲ بیگومان نهوانه پیش نهوانمان تافیکردنه وه، تاکو خوا له نهنجامی نهومدا نهوانه، که راست دهکن و دروژنه کانیش بزانی و بناسی. نهوانه، که راست دهکن له ئیمان و مسولمانه تیپاندا ئاشکرا بن و دیار بن، نهوانی دیکهش ههر دیار بن، که بیگومان خوا دمیانناسی، بهلام با له مهحهک بدرین و بۆ خوشیان و بۆ خهگیش دمرکه ون.

ج- وشه (امتحان) یش که پیم وایه تهنها دووجار له قورئاندا هاتوه، جاریک بۆ پیاوان هاتوهو جاریکیش بۆ ئافرمقان، جاری پهکه میان

له سوورمتی (الحجرات) دا بۆ پیاوان هاتوو له باره‌ی ئه‌وانه‌ومیه،
 وهك خوا‌ی به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آمَتَحَنَ
 اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلنَّقَاةِ...﴾ (۲) الحجرات، واته: ئه‌وانه‌ی كه له
 خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) ده‌نگی خۆیان نزم ده‌كه‌نه‌وه‌و كپ
 ده‌كه‌ن (واته: ده‌نگ به‌رز ناكه‌نه‌وه له كاتی‌كدا كه هه‌سه‌ی له‌گه‌ندا
 ده‌كه‌ن وهك ئه‌ده‌مبو و پێژ) (۱)، ئا ئه‌وانه‌ خوا دلی تافی‌كردوونه‌وه‌و
 له بیژینگی داوه ئه‌مجار ته‌قوای خسته‌وته نیو.

جاری دووهمی هاتنی وشه‌ی (امتحان) به مانای تافیکردنه‌وه،
 نه‌ومیه كه خوا‌ی به‌رزو بی‌وینه له سوورمتی (الممتحنة) دا ده‌فه‌رموی:
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَأَمْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ
 أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ...﴾ (۱۰) الممتحنة، واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی كه ئیمان‌تان
 هیناوه كاتی‌ك كه ئافه‌رماتانی ئیماندار كۆچیان كرد بۆ لاتان (له
 مه‌كه‌وه بۆ مه‌دینه) ئیمتیحانیان بكه‌ن، خوا ئیمان‌ه‌كه‌یان
 ده‌زانی، (به‌لام ئیوه نازانن و پێویسته تافی‌یان بكه‌نه‌وه).
 كه‌واته هه‌م وشه‌ی (إبتلاء) و هه‌م وشه‌ی (امتحان) (۲) و هه‌م وشه‌ی
 (افتتان) یش، واته: تافیکردنه‌وه‌و جه‌رباندن و ده‌رخستنی ماهیه‌ت و
 جه‌وه‌مه‌ری ئه‌و تافیکراوه‌یه، كه خراوته ژێر جه‌رباندنه‌وه.

(۱) ئه‌وه‌ی نیوان دوو كه‌وانه‌كه‌م بۆ ڕوونكردنه‌وه‌ی مه‌به‌ست زیاد كرده‌وه.

(۲) ئه‌مه‌یش وهك (راغب الاصفهانی) گوتویه‌تی هه‌مان مانای (إبتلاء) ی هه‌یه،
 به‌روانه سه‌ره‌چاوه‌ی پێشوو: ص (۸۰۴، ۸۰۵).

۲- بواره کانی تیدا تافیکرانه وه:

ئهمجاره بابزانین داخو ئهو بوارانهی، که مسوئلمانیان تیدا تافی دهکړینه وه و ئهو ماددانه چین و، ئیمه به چی و چی تافی دهکړینه وه! خوای بی هاوتا دمفه رموی: ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّمْرِتِ ...﴾ ﴿١٥٥﴾ البقرة، واته: به ته نکید تافیتان دهکینه وه، به شتیک له ترسو و برسیه تی و فه وتانی مال و سامان و له دهستدانی نه فسی خو شه ویستان و له کیس چوونی به رو بوومه کان.

سهرتا ترستان دیته سهر، پیت دهلین: ئه گهر له پتی کارو چالاکی ئیسلامییدا به رده وام بی هه لت دهواسین و دمرت دهکین و ئاواو ئاوات پی دهکین، ئابلوو قهت دهمین، بزئوت نادمین، دهگرین و دهتکوژین، ترست دهمنی، به لام خو مهرج نیه هه رمه شه کان هه موویان بینهدی و بزیان سهر بگرن!

ئنجنا (وَالْجُوعِ) به برسیه تی، ئابلوو قهی ئابووری (الحصار الإقتصادي) خستنه سهر، که ههر له سهردهمی پیغه مبه ره وه ﷺ سهری هه لداوه، که له گه ل هاوه له به رپزه کانی له شیوه کانی (ابوطالب) دا ئابلوو قهیان خرابووه سهر، ئه وه عاده تیکی له میژینه ی ئه هلی کوفره، له به رانه ر ئه هلی هه قدا، ئابلوو قه ی بزئوی خستنه سهر، وهك چۆن کاتی خو ی که سوپای یه زید دهوری ئیمام حوسین (خوا لئی رازی بی) و جه ماعه ته که ی گرت و ئابلوو قه یان خستنه سهر و، پتی ئاویان لی برین و ویستیان به تینوو برسی کردنیان چۆکیان بی دابدهن و ته سلیم بن!

بهائی تینووکردن و برسی کردن، یه کیکه لهو ئامپرازه ی که نه هلی کوفر به کاری دینن بۆ چۆک پیدادانی نه هلی ئیمان.

ئنجنا (وَنَقَصِ مِنَ الْأَمْوَالِ) له دهستدانی مال و سامان، نه گهر به هوی به راستی بهنده ی خوا بی، ده بی دهسته بهرداری مال و سامانت بی، یان ده بی تهنازول بکه ی بۆ نه هلی کوفر و بۆ دوزمن و تهرفی بهرانبهر، یان ده بی دهسته بهرداری بی و نه و کهسابه تهت بۆ ناکری و، ناچاری لایه کیان بۆ لایه کیان واز لی بیئی.

ئنجنا (وَالْأَنْفُسِ) له دهستدانی خوشه ویست و ئازیزان.

ئنجنا (وَالْثَمَرَاتِ) له دهستدانی کشتوکار و بهروبووم.

کهواته: ئیمه به هه موو نه وانه تاقی ده کرینه وه، وهک خوی پاک و تاک (تبارک و تعالی) ههر له و باره وه ده فهرموی: ﴿لَتَبْلُوكَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ...﴾ (١٨٦) آل عمران، واته: تاقی ده کریته وه له مال و سامانتان و له خوشتاندا، هه م مال و سامانتان ده که ویتته مه ترسی، هه م خوشتان ده که ونه بهر مه ترسی.

ئنجنا خوی پهروه ردگار ده ربازه ی (ابراهیم علیه الصلاة والسلام)، ده فهرموی: ﴿وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ...﴾ (١٢٤) البقرة، واته: کاتی که پهروه ردگاری ئیبراهیم، ئیبراهیمی تافیکرد وه به چه ند فه رمانیک و به چه ند وشه یه که نه مهرو فه رمانی خوا بوون، فه رمووی: ده بی جیبه جییان بکه ی (فَاتَّهَنَ) نه ویش زۆر به پیکو پیکو و بی دواخستن و سستی نواندن، هه موویانی ته واکردن و

له تافیکردنه وهکانی خوا دهرچوو، فهرمانهکانی خواى سهرجهه
جیبه جیکردن، خواى بهروردگار پیی فهرموو: ئه ی ئیبراهیم له
عیراقه وه {واته له ناوچهکانی لای (بابل)، یان له کوردستانه وه}
سهفهرو کۆچ بکه بۆ شام، فهرمووی: به ئی، ئنجا له شامه وه بۆ
میسر، دیسان فهرمووی به ئی، ئنجا له وێوه کۆچ بکه بۆ حیجاز،
دیسان فهرمووی: به ئی، وه خوا پیی فهرموو: ئه و خیزانه ت له گه
تافه جگهرگۆشه که ت (اسماعیل) له چۆله وانیه کی بی ئاو
به جی به ئیله، دیسان فهرمووی: به ئی، پاشان له سه ره خواو دینی خوا
خستیه نه نیو ئاگری سووره وه، دیسان ههر فهرمووی: له پیناوی
خودادا بۆ نیو ئاگری سوریش بی به ئی، هه مووی ههر به ئی بوو.

فهرمانهکانی خواى تیکرا جی به جیکردن، ئه و جار خواى کاربه جی
پیی فهرموو: ﴿...إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا...﴾ ﴿١٢٤﴾ البقرة، واته: من
دهمه وی بته که به پی شه وای خه ئکی.

به ئی مسو ئمانینه!

که سیك بیه وی ئیما مه تی و پی شه وایه تی بۆ خه ئک بکات، ده بی
سه ره بهر زانه و روو سوورانه له تافیکردنه وهکانی خوا دهر بچی و ده بی
ملکه ج بی بۆ جی به جیکردنی فهرمانهکانی خوا، جا با به ههر نرخیك
بۆی ته و او ده بن، بین، گرنگ ئه وه یه فهرمانهکانی خوا (تبارک و تعالی)
جیبه جی بکری، نه ک له گه ئ پخه یه کیان لی کرد، بلی: تۆ به!! وه ک
ده ئین: جار ئک کابرایه ک له غه زای دزی رووس له جهنگی جیهانی
یه که مه دا له جه به هی (سه قز) ته یاره دی ت و، وادیاره تانه و کاته ته یاره ی
نه بی نیوه، ئیدی دواى ئه وه ی هه ندیک تۆ پی له ده ور و بهر ده که ون،
ده ست به ره و ئاسمان بهرز ده کاته وه و ده پاړتته وه ده ئی: خوا یه

ئهمجاره شههیدم مه‌فهرموو، تۆبه جاریکی دیکه باسی غه‌زا بکه‌م !!
مسوئلمان نابێ وابێ، ئه‌دی تۆ بۆ ئه‌وه نه‌چووی که شههید بێ،
کاتیك که شه‌هادمت دپته به‌ر دهرگات، چۆن دمبێ تۆبه‌ی لی بکه‌ی و
لیی په‌شیمان ببیه‌وه !!

جا بۆیه خوای کاربه‌جێ ئه‌و مادده‌و بواران‌ه‌ی ناوناوه: (ابتلاء،
امتحان، فتنه)، چونکه به‌و ماددان‌ه‌و پاش که‌وتنه نیو ئه‌و بوارو
مه‌یدانان‌ه‌، له‌وه‌وه خۆتت بۆ دهرده‌که‌وئ و له‌وه‌وه خه‌لک‌یشته بۆ
دهرده‌که‌وئ، واته هه‌م خۆت دهناسی، داخۆ بایی چه‌ندی و هه‌م
خه‌لک‌یش، ئه‌گه‌رنا په‌نگه پێش تافیکردنه‌ومت و خۆناسینت و له‌خۆ
حالی بوونت، خۆت به‌ پیاویکی پر به‌کراسی حساب بکه‌ی و خۆت به
شیری نه‌ر حساب بکه‌ی، به‌لام که ده‌که‌ویه تافیکردنه‌وه ته‌ماشای
ده‌که‌ی رپۆی ته‌واویش دهرناچی، خوا په‌نامان بدات.

که‌واته: مادده‌و بواره‌کانی تافیکردنه‌وه له هه‌موو شتیک دان، له
خۆت و له ده‌ورو به‌رتدا، بۆیه پێویسته له هه‌موو روویکه‌وه له خۆت
وریابی و هه‌میشه ئاماده‌بێ.

٣- تافیکردنه‌وی خوا بۆ به‌نده‌کانی یاسایه‌کی حه‌ تمیی خوايه :

ئنجای پێویسته بزانی که تافیکردنه‌وه‌ی مسوئلمانان یاسایه‌ک و
سوننه‌تیک خوايه ﷺ، که هه‌چ که‌س نابوێرێ به‌دمقی قورئان،
خوای مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ^(١) ﴿أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا

(١) ئه‌و (هه‌مه‌زه‌یه‌ی سه‌ر (احسب) زانایانی زمانی عه‌ره‌بی ده‌لێن: هه‌مه‌زه‌ی
په‌رسیارکردنی نکوولی، (الإستفهام الإنکاری) یه‌.

وَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ ﴿العنکبوت﴾ (۱)، واته: ئایا خه‌ئک بییان وایه ههر به‌ومنده که ده‌ئین: ئیمانمان هینا، وازیان لی ده‌هینری، بی‌ئه‌وی تاقی بکری‌نه‌وه داخو راست دمکه‌ن یان درو دمکه‌ن؟ به تمئکیدو به‌راستی ههرکه‌سیک له‌وهو پیش گوته‌بیتی: ئیمانم هیناوه، تاقیمان کردوونه‌وه، به تمئکید خوای په‌رومردگار پیش تاقیکردنه‌وهو دوا تاقیکردنه‌ومش، ههر دزمانی کی راست دمکات، کیش دروژنه، به‌لام تاکو کهس یواری هسه و بیانوی نه‌می‌نی، وه‌ک ههر له سوپه‌تی (العنکبوت) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ ﴿١١﴾ ﴿العنکبوت﴾، واته: به تمئکید خوا ئه‌وانه‌ی که بر‌ویان هیناوه دمی‌انناسی، وه دمغه‌ل و دوو‌رووه‌کانیش دناسی، به‌لام دمی‌ه‌وی له مه‌یدانداو به کردموه حالی خو‌یان بو خو‌یان و بو خه‌ئک دمرکه‌ون، بو‌ئه‌وه‌ی به دمعوو لاف لی‌دانی پروتی بی به‌ئگه، خه‌ئک چه‌واشه نه‌بی و هه‌ئنه‌خه‌له‌تی، به (دوور کوژیکی نزیک خه‌سار) و به (روالمت جوانیکی نی‌وه‌رۆک ویران) هه‌ئنه‌خه‌له‌تی، چونکه دوا‌ی زهرمر به دینی خوا دمکات.

٤- حیکمه‌ت و فه‌له‌سه‌فه‌ی تافیکردانه‌وه:

ئنجا با بزانیان داخو فه‌له‌سه‌فه‌ و حیکمه‌تی تافیکردانه‌وه چیه؟ ئایا بو‌چی خوای په‌رومردگار مسو‌لمانان تاقی دمکاته‌وه؟ مادام

(١) (قد) بو (ته‌حقیق)ه، (ل) لامه‌کش بو (تاکید)ه.

د میانناسی و زور چاک شارمزیانه و له خویان چاکتر د میانناسی،
بوجی تافییان دهکاته وه؟

نه گهر ته ماشای ثایه ته بیروزه کان بکهین، وه لایمی نهو پرسیاره مان
زور چاک بؤ دمردهکوهی و بؤمان روون ده بیته وه، خوی بئ وینه
دمه رموی: ﴿... فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾ (٢)
العنکبوت، واته: به ته نکید خوا دمرانی و نه وانه دمناسی، که راست
دهکهن و، نه وانهش دمناسی، که دروژنن.

به لایم خو خه لک نازانی کی راست دهکات و کی درو دهکات، کی
به راستی بروداره و کیش دوو رووه، به لایم دوی (ابتلاء) دمردهکهن،
وهک له سورمتی (آل عمران) دا دمه رموی: ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ
الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَيْثَ مِنَ الْطَيِّبِ...﴾ (١٣)
واته: خوا له ئیمانداران ناگه پئی بهو حاله ی، که ئیوه له سهرنی
(به لکو تافیتان دهکاته وه) تاکو پیس له پاک جیا ده بیته وه.

خوی بئ وینه بویه نه وهی هه رموه، چونکه سوپای ئیسلام پیس
جهنگ تیکه ل و پیکه ل بوون، دوو پرویان تیدا هه بوو، ئیمان لاوازیان
تیدا هه بوو، ئیمان دامه زراویشیان تیدا هه بوو، به لایم له گهرمه ی
جهنگه که دا دمردهکوهتن و هه رکهسه (محل الإعراب) ی خوی
ومرگرت و هه رکهسه دمرکهوت، که بایی جهنده؟ به ئی جا نه وهی که
خوی کار به جی ئیرمدا هه رموویه تی: (به ته نکید خوا له ئیمانداران
ناگه پئی بهوشیومیه ی، که له سهرنی هه تاگو پاک و پیسیان لیک جیا
نه بیته وه)، ئا نه مه یاساو سوننه تیکی هه می شه یی و نه گۆرو
چه سپاوی خوایه، که ده بی له گهرمه ی تافیکردنه وهکاندا مسوئلمانان

له كهوو بیزنگ بدرینو، دهبی پاك و پیسی مسوئلمانان لیك جیا ببیتهوه، تاكو پاكهكان شتیك به شتیك بكهن بؤ ئیسلامو، پیسهكان حیساباتیان لی تیک نهدهن، گهندهل و پووچهكان پیزمکانیان شلوق و لهرزوك نهكهن، ئیشهكهیان لی پووچهل و بی نهجام نهكهن!! ئایا مسوئلمانان له جهنگی ئوحووددا لهبهرجی و چۆن تیکشكان خو به قیادهی پیغهمبهری خوا بوو ﷺ، وه ههركام له (ئهبووبهكرو عومهر و عوسمان و عهلی) یشیان لهنیودابوون، نهدی بؤچی شكان؟

خوای دادگهر ههوالی بی داوین و وهلامی ئهو پرسیارهی به روونی داوینهوه، وهك دمفهرموی: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ...﴾ (۱۵۲) آل عمران، واته: بیگومان خوا بهئینی خو بؤ ئیوه راست هیئایهدی (كه فهرموووبوی سهرتان دمخهوه مهلائیکه دمئیرم بؤ پشتگیریان) ئینجا دمفهرموی: ﴿إِذْ تَحُسُّونَهُمْ﴾ واته: ئهوکاته بیئنهوه یادتان، كه له سهرمتای جهنگهوه کافرهکانتان له ههست دمخست (دمتانکوشتن) (۱).

﴿... حَتَّى إِذَا فُشِلْتُمْ وَتَنْزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّا بَعْدَ مَا أَرْسَلَكُمْ مَا تُحِبُّونَ...﴾ (۱۵۲) آل عمران، واته: یارمهتی و

(۱) (راغب الاصفهانی) لهو بارهوه گوئویهتی: (حَسَنَتُهُ) یانی: (اصْبَتْ حَاسَتَهُ) نحو (کبنته وفادته) ولما كان ذلك قد يتولد منه القتل عبر به عن القتل، فقيل: حَسَنَتُهُ أَي قَتَلْتَهُ، قال تعالى: ﴿... إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ...﴾ (۱۵۲) آل عمران، برهانه: (مفردات ألفاظ القرآن)، ص ۲۲۲.

سهرخستنی خواو گفتو به ئینه که ی بۆتان بهردموام بوو، تا کو خۆتان فه شهلتان هی ناو نا کوکیی که و ته نیوانتان له کاروبار داو سهر بیچیتان کرد، دوا ی نه وه ی نه و شته ی که زۆر چهزی لی دمکه ن (که دهستکه و ته) پی شانیدان.

کهاته به وه شکسته که تان دهستی پیکردو له و کاته وه سهری هه لدا، که بی فه رمانییتان کردو سهر بیچیتان له فه رمانی پیغه مبه ری خوا ﷺ کرد، جا له نه نجامی نه و سهر بیچییه دا، ترستان هاته نیو دل، تر سه کهش بوو به وه ی نا کوکیی نیو خۆتان، نا کوکییه کهش به وه ی سهر بیچی له فه رمانی پیغه مبه ره وه بوو ﷺ، سهر بیچییه کهش به وه ی خۆ شو یستنی دونیا وه بوو، کاتی که که جهنگاو مه رگانی سهر شاخۆلکه ی تیرهاو یژان (جبل الرماة) بۆ کو کردنه وه ی دهستکه و ت (غنیمه) دا به زین و فه رمانه که ی پیغه مبه ریان (علیه الصلاة والسلام) شکاند، فه رمان شکاندن و سهر بیچییه کهش نه وه بوو، که نه و شو ی نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ بۆ دیاری کردبوون، که شاخۆلکه یه که له دامین چیا ی سهر کهشی ئو حوده وه ی پیی ده گو ترئ: (چیا ی تیرهاو یژه کان) "جبل الرماة" نه و ته پۆلکه یه یان چۆل کردو هه ندیک له جهنگاو مه ره مو شریکه کان^(١)، که نه مه یان زانی، پشتیان لی برینه وه و چوونه سهر شاخۆلکه که ته نه نا چه ند که سی که له ها وه لانی لی مابوونه وه و پاش شه هیدکرانیان، سو پای ئیسلام پشتی لیگیراو، له پی شه وهش را کاتی که سو پای کو فر زانی مسو لمانان پشتیان لی گیراو، دژه هی رشیان کرد، ئیدی

(١) به فه رمانده یی (خالد بن الولید) و (عکرمه بن ابی جهل)، که نه و ساته مسو لمان نه بوو بوون، خوا لییان پازی بی.

سهرمنجام مسوئلمانان له شه‌ره‌که‌یاندا شکستیان هینا، بۆچی؟ چونکه بئ فهرمانیی پیغه‌مبه‌ریان ﷺ کرد.

پیویسته لهو راستییەش بئ ئاگا نه‌بین، که تافیکردنه‌وی خوا "تبارک و تعالی" بۆ هاوه‌له به‌پێزو دئسۆزه‌کان (خوا لیان رازی بیئت) به‌و به‌لاو نارەحه‌تییه‌ی، که له جه‌نگی (أحد) دا یان له ههر حاله‌تیکێ دیکه‌دا که به‌سه‌ریان هاتوه، ئه‌وه ناگه‌یه‌نی، که خوای به‌خشه‌رو دادگەر، رقی له‌و به‌پێزانە بووبیئت و خوشی نه‌ویستبن، بۆیه ئه‌وه‌ی به‌سه‌ریان هینا.

به‌لکو به‌ پێچه‌وانه‌وه مسوئلمانان تا ئیمان‌یان دینه‌که‌یان مه‌حکمه‌ترو تیرو ته‌واوتر بیئت تافیکردنه‌وه‌شیان هورسترو سه‌خت تر ده‌بیئت، بۆ وینه: با سه‌رنجی ئهم فهرمایشته بده‌ین له‌وباره‌وه: ((عن مصعب بن سعد عن أبيه قال: قلت يا رسول الله أي الناس أشد بلاء؟ قال: الانبياء، ثم فالأمثل، فيبتلى الرجل على قدر دينه..)) رواه الترمذي.

وه‌ک ده‌بینن پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ راپیده‌که‌یه‌نی، که پێژه‌و ئه‌ندازه‌ی سه‌ختی و هورسی تافیکردنه‌وه‌ی مسوئلمانان به‌گوێره‌ی پێژه‌و چۆنیه‌تی دینداری و ئیمان‌که‌یانە، ههر بۆیه‌ش تافیکردنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران "عليهم الصلاة والسلام" له‌ هی هه‌موو که‌س توندتر و سه‌خت‌تر، چونکه بئگومان ئیمان و دینداریه‌که‌شیان، له‌ هی هه‌موو که‌س چاک‌تر و به‌هێزتر و کامل‌تره.

ئنج‌ا دوا‌ی ئه‌وانیش پله‌پله‌و پێ به‌پێ، هه‌تا ئیمان مه‌حکمه‌تر بێ و دینداری و مسوئمانه‌تی باشت‌ر ده‌بیئت، تافیکردنه‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌یشی هورست‌ر، ئایا قوتابی هه‌تا زیره‌ک‌تری و له‌ پله‌ی خوێندندا بالاتر

بیټ، تافیکردنه وه کهیشی قورستر نابیی؟

دیسان خوای کار به جی و میهره بان له باره ی حیکه هتی
تافیکردنه وهی مسولمانانه وه دهغه رموی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا
الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمُ الْأَسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ ؕ أَلَا إِنَّ نَصْرَ
اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿١١٤﴾﴾ البقرة، واته: ثایا بیتان وایه (خوا "جل جلاله"
به پرسیری رهنه گرانه "الاستفهام الإنکاری" یه وه دهغه رموی:
ثایا خه یاتان وایه بچنه نیو به ههشت؟ نه وه بیگومان به هه له دا
چوونه و خه یال پلاوتان کردو وه: ﴿... وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمُ الْأَسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ ؕ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿١١٤﴾﴾ البقرة، مادام
جاری تووشی نه و نار هه تی و گرفتاری یانه نه بوونه، که مسولمانانی
پیش نیوه تووشیان بوون، جا ثایا تووشی چی بوون؟ ﴿... مَسْتَهْمُ
الْأَسَاءِ وَالضَّرَّاءِ...﴾ هه زاری و نه داری و نه خووشی و نازار، وهک
پوشاکی به دهن چه سب، پییانه وه نووسا و بهر وکی گرتن و
نار هه مت و شپرزهی کردن^(۱).

(۱) که واته هم له مال و سامان و هم له جهسته و گیانداراندا تافیکردنه وه،
وهک له شوئیکی دیکه هه رموی هتی: ﴿لَتَجْلِبُوكَ فِيْ اَمْوَالِكُمْ
وَأَنْفُسِكُمْ...﴾ ﴿١١٦﴾ آل عمران.

﴿... وَزُلْزِلُوا...﴾ وه پاشه‌قیئران، وهك چۆن بیژینگه دمه‌لێك به توندی پادته‌کیئری، بۆئه‌وه‌ی كه هه‌رجی سه‌ركوێزر (سه‌ركۆته‌ل) و شتی نامۆیه‌و په‌مه‌لی كه‌وتوه، جیا بیته‌وه‌و دمه‌له‌كه‌ پاك بیته‌وه.

ئهو مسوڵمانانه‌ی پێش ئیوه‌ش به‌شیوه‌یه‌ك پاته‌کیئران و له‌بیژمگ دران كه ئهو پاشه‌قیئران، ئهو برسی بوون و نه‌خۆش بوون و گرفتار بوونه، هه‌نده توندو قایم و به‌هێز بوو، كه له‌ژێر تین و تاوو گوشاردا هاواریان كرد، ﴿... حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ

اللَّهِ...﴾ ﴿٢١٤﴾ البقرة، به‌ئێ ئهو مسوڵمانانه به‌ نه‌ندازمیه‌ك ته‌نگاوو سه‌خه‌ت‌بوون و نا‌په‌حه‌ت‌بوون، هه‌تا پێغه‌مبه‌ره‌كه‌یان (عليه الصلاة والسلام) و نه‌وانه‌ش كه له‌ خزمه‌تیدا بوون، هاواریان برده به‌ر خوای به‌ به‌زمی و لێی پارانه‌وه‌و گوتیان: یارمه‌تی خوا ده‌بێ كه‌ی بێ؟

دیاره ناومی‌د نه‌بوون له‌ په‌حه‌متی خوا، به‌لام چۆنكه تافیکردنه‌وه‌كه‌یان زۆر قورس بوو، وه زۆری خایاندو کاتی دهروو لێکرانه‌وه‌یان نه‌دمزانی، هاواریان لێ به‌رزبووه، به‌لام بۆ لای خوا!

جاری واش هه‌یه خوای کاربه‌جێ یارمه‌تی کۆمه‌لێك له‌ دۆسته‌کانی خۆی نادات و له‌ دنیا‌دا سه‌ریان ناخات، بۆئه‌وه‌ی بۆ خه‌لکی دیکه ببه‌ سه‌ر مه‌شق، چۆنكه ئهم دنیا‌یه جیێ تافیکردنه‌وه‌یه‌و جیێ ئه‌نجام و به‌ره‌م و مرگرتنه‌وه‌ نیه، بۆ نموونه: ئه‌وانه‌ی كه (اصحاب الاخذود)^(١)، شه‌هیدیان كردن، واته‌ خاوه‌نی خه‌ندپه‌که‌کان، چۆنكه وشه‌ی (اصحاب الاخذود) ناوه بۆ کافرمان، كه مسوڵمانان به‌روایان

(١) وشه‌ی (اخذود) به‌مانای (شقوق) دێت، واته‌: كه‌لێن و درز له‌ زه‌ویدا دروستکردن، كه له‌ زمانی گوردیدا (خه‌ندپه‌ك) ی پێ ده‌لێن.

به کوره بچکوله که هیئا، وهك له فهرمووده ی پیغه مبهردا ﷺ هاتوهو (مسلم) گپراویه ته وه له (صهیب) موه خوا لیی رازی بی.

جا خوی پهروردگار به سهرهاتی نه وانهمان بۆ دهگپریته وه وهك (سید قطب) په حمهتی خوی لیبیت، له تهفسیری سوورپتی (البروج) دا گوته ویه تی: (بۆ نه وهی نهو مسوئلمانانهی، که دهستان له هه موو پچکان ده برپیت و ئاسۆی سهرکه و تنیش له هیچ لایه که وه به دی ناکهن، که دهروویان لی بکریته وهو ده رباز بین، دوو چاری نا ئومیدی نه بن و نهو مسوئلمانانهی که سوورپتی (البروج) باسیان دهکات، ببنه سهرمه شق بۆیان) ^(۱).

به ئی مهرج نیه ئیمه له دنیا دا هه موو ده می سهرکه و توو بین به سهر دوژمن داو، ده ولت دابمه زینین و کیان و قهواره و هه یبه تی کمان بۆ بره خسی، که بتوانین به هۆیه وه شه ریه تی ئیسلامی به ته واو ته تی پیاده بکهین، نه وه مهرج نیه و زۆر له پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، هه ر به بینازی و به بی که سی و به بی ده سه لاتیی ماونه ته وه، بگه هه یانه شه هید بووه، وهك خوی به رز فهرموویه تی: ﴿...وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ...﴾

﴿٦١﴾ البقرة، خوی پهروردگار به (به نی ئیسرائیل) ده فهرموی: (پیغه مبه ران به ناهه ق ده کوژن) بۆ نه موونه: (زکریا) و (یحیی) سه لات و سه لامی خویان له سهر بی، وه په نگه پیغه مبه رانی دیکه ش هه بوو بین کوژرابن، ئاشکراشه که هه مووشیان دوو چاری چه ندان جوژه گه رتهاری و ناره حه تی بوونه.

(۱) بروهانه: (في ظلال القرآن)، ج ۶، ص (۲۸۷۱ تا ۲۸۷۶)، ط دار الشروق.

جا مسولمانینه!

لیږمدا حکیمه تی تافیکرانه وه (ابتلاء) مان بو دمر دمکه وی، چونکه هر کامیکمان له گهر مهی تافیکرانه وه و گرفتارییدا دهبی به خوی بلن؛ خو تو له پیغه مبه رانی خوا "عليهم الصلاة والسلام" زیاتر نی، بو وینه: (زکریا و یحیی) که بیگومان خوی بالادست زور به سینایی دهیتوانی سهریان بخات، یان (عیسی) "عليه الصلاة والسلام"، که نه صرانییه کان به هه له پپیان وایه، که له سیداره دراوه و نهو خاج (صلیب) مکه ی که به ملی خویانییدا دهکن، به حساب نه وه پهمزو هیما ی به دارداکران و له سیداره دانی عیسیاه (عليه الصلاة والسلام)، به لام خوی په روه ردگار دهفه رموی: ﴿... وَمَا قُلُوْهُ وَمَا صَلَبُوْهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ...﴾ (النساء، واته: نه کوشتیان و نه هه لیشیان واسی، به لکو وینه ی (عیسا) برایه سهر که سیکی دیکه و نهویان هه لواسی له حیاتی (عیسا) "عليه الصلاة والسلام" وه خوی زال و مهزن (عیسا) ی کوری مه ریهمی به کلا و پوژمدا به رز کرده وه و سهری خست، که واته: (عیسا) هر نه و منده ی پیکرا، که خوا به ره و ناسمان سهری بخات، وهک خوی به توانا فه رمو ویته ی ﴿... بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ...﴾ (النساء، دهجا خو ئیمه له (عیسا) و (زکریا) و (یحیی) زیاتر نین، که پیغه مبه رانی خواش بوون "عليهم الصلاة والسلام"، به لام خوی کار به جی حکیمه تی وا بووه، نهو زاته به پیزو پایه به رزانه، نهک هر به سهر دوژمنانیاندا سهر نه که ون، بگره یان شهید ببن، یان خوا "تبارک وتعالی" به رز یان بکاته وه، به لن ئالیږمدا یه که

ماهیمت و جهوههری نیمان دمردهکهوی، چونکه خوی پهر و مردگار دمفه رموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ فَإِذَا اُودِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةً النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ...﴾ (۱۰) العنکبوت، واته: کهسانیک هه ن که له حالهتی شیینه پیدا دهئین: نیمانمان به خوا هیئا، به لام کاتیك له پیئاوی خوادا ئازاردان (به ههر جور ئازاریك و نارچهت کران)، نهوه ئازاردانی خه لکیشی پی وهك ئازارو سزای خوا وایه!! واته له تهنگانه دا خوی بۆ ناگیریت.

نهخیر براو خوشکی مسولمان!

خوت بۆ ئازاردانه که بگرمو با ئاگرو تین و تاوی گرفتاری و نارچهتی له پیئاوی خوادا پالفتت بکات، بۆ نهوهی تووشی سزای خوا نهبی، له بهران بهر گرفتاری بهکاندا خورآگر به، بۆ نهوهی له ئیمتحنای خوا دربیجی.

ههروهها ههر له بهاری حکمهتی به لاو گرفتاری بهکانه وه خوا فهرموویته: ﴿...وَلَوْ اِشَاءَ اللّٰهُ لَانْصَرَفْتُمْ وَلٰكِنْ لِّتَبْلُوْا بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ...﴾ (۱) عمه، واته: خوا نهگهر ویستبای تۆلهی له دوژمنه کانتان دهستاندو ئیوهی به سهریاندا سهردهخت، به لام بۆ نهوهی ههندیکتان بههوی ههندیکتانه وه تاقی بکاته وهو بتانجه ربینی. به ئی سزاو جهز مهبدان و تیکشکاندن ئهوان بۆ خوا زور ئاسانه و هیجی تیئاجی، هریشته بهک دهنیری بالیکیان لی دهدات و دهبرینه وه، وهك له ههندیك شوینه وار (آثار) دا هاتوه، که کاتیك خوی بهرزو مهزن ویستی گهلی (لوط) علیه السلام، قه لاجۆ بکات، (جبریل) ی

ناردو ئه‌ویش بالئیکی خسته ژیر ئه‌و ناوچه‌یه‌ی، که ئه‌و گه‌له
 ره‌وشت نزمه‌ی تیدا نیشته‌جی بوون و، سهرمتا به‌رزی کردنه‌وه به‌ره‌و
 ئاسمان، هه‌تا ئه‌هلی ئاسمان گوئیان له‌وه‌ره‌ی سه‌گو با‌ره‌ی بز و
 بو‌ره‌ی مانگا‌کانیان بوو، پاشان له‌ویوه نوخونی کردنه‌وه!! به‌ئێ
 ئه‌وه بۆ خوا ژۆر ئاسانه، به‌لام دمی‌ه‌وئ به‌یه‌کتر تاقیبیان بکاته‌وه؛
 ﴿... وَلٰكِنْ لِّبَلّٰوْا۟ بَعْضَکُمْ بِبَعْضٍ ۝۱۶﴾ محمد، جا هه‌ریه‌کیک
 غه‌له‌تیکی کردو خوا "تبارک وتعالی" به زه‌ویدا به‌رپته خوارو
 بیفه‌وتیئ، ئه‌دی ئیمانی ئیمانداران چۆن دهریکه‌وئ؟ ئیمه ئه‌گه‌ر
 هه‌موو ئیشه‌کان خوای بالادست بۆمان بکات، ئه‌دی بۆخۆمان چین،
 ئایا ده‌بی هه‌ر هه‌لخیزین و بلّین، خوایه فلان که‌سمان بۆ له‌به‌ین
 به‌ره‌و، فلانه شوینیشمان بۆ ته‌خت بکه‌و ئیمه‌ش له‌وئ دابنیشین!!
 بیگومان نه‌خیر، چونکه ئه‌وه عاده‌تی (به‌نی ئیسرائیل)ه که به
 موسایان گوت "عليه الصلاة والسلام": ﴿... فَأَذٰبَ اَنْتَ وَرَبَّكَ
 فَقَتَلَاۤ اِنَّا هٰهٰنَا فَعٰوِدُوۡنَ﴾ المائدة، واته: تۆ له‌گه‌ل
 په‌روه‌ردگارت بچن بجه‌نگن {یانی شه‌ری له‌گه‌ل (عمالقه) بکه‌ن و
 (بیت المقدس)یان لی بستیننه‌وه}، ئه‌وه ئیمه‌ش لی‌ره دانیشتووین
 (وه چاوه‌رپێن داخۆ که‌ی لی ده‌بنه‌وه، جا هه‌رکات ئیوه لی‌بوونه‌وه
 ئیمه‌ش دیین)^(۱).

به‌ئێ ئه‌م جو‌ره هه‌لویسته ئه‌وه عاده‌تی (به‌نی ئیسرائیل)ه، به‌لام
 هه‌لویسته و عاده‌تی هاوه‌لانی به‌رپزی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وه

(۱) ئه‌وه‌ی نیوان که‌وانه‌که خۆم زیادم کردوه بۆ زیاتر روونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌ست،
 نه‌گه‌رنا له‌ ده‌قی ئایه‌ته‌که‌دا نه‌هاتوه.

بوو که (ئه بووبه کر) و (عومه ر) و (سعد بن معاذ) و (مقداد بن الاسود) و هاوهدانی دیکهش خویان لی رازی بی نواندیان، که گوتیان: ئه ی پیغه مبه ری خوا پیشمان بکوه (ئه گهر ملمان پی له دهریا بنی یه کیگمان پاشه کسه ناکات)^(۱)، دوی ئه وه ی پیش جهنگی (بدری الکبری) راویزی پییان کردو پرسى پیکردن و هه رمووی: بیگومان ئیمه نه هاتووین جهنگ بکه یین - له گه ل قورده شیدا به سه رگردایه تی (ابو جهل) - به لگو هاتووین کاروان بگرین به قیاده ی (ابو سفیان)، به لام ئیستا شه رمان به تووشه وه بووه، جا ئایا ره ئیتان چیه، بچین یان بکه رپینه وه ۱۹

به لئ پیغه مبه ری خوا عجله ئاوا بووه، بۆ هه رکارێکی گرنگ راویزی کردوه و هه ر نه چووه پیش خه لک بکه وئ نه زانی بۆ کوپیان ده بات! به لگو پیشوه خت مه شوره تی پیکردوون، تی ی گه یاندوون، پۆشنی کردوونه وه و قه ناعه تی پی هیناون، له پیش ئه ومشدا ته زکیه ی کردوون و په رو مرده ی هه مه لایه نه ی کردوون، ئنجا به گز دوژمنیدا کردوون، دیاره بۆ خۆیشی له پیشیانه وه بووه "روحم به قوربانى بی" وهک (انس بن مالک) خوا لی رازی بی، گوتوو یه تی: (... وکان عجله اشجع الناس) رواه مسلم.

ههروه ها له سه رجهم کتیبه گانی سیره دا هاتوه له باره ی ئازایه تی

(۱) (... فامض يا رسول الله لما اردت فنحن معك، فوالذي بعثك بالحق لو استعرضت بنا البحر فخضته لخضناه معك، ما تخلف منا رجل واحد...) برونه: (البداية والنهاية)، ج ۳، ص (۳۶۲ - ۳۶۳)، (السيرة النبوية الصحيحة). ج ۲، ص (۵۰۲)

پیغمه‌مبه‌ری خواوه ﷺ که هاوه‌لانی به‌پیزی گوتووایانه^(۱): (کاتیک جه‌نگ گهرم ده‌بوو خو‌مان له پشت پیغمه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌گرت!). وه له سپره‌ی پیغمه‌مبه‌ری خوادا ﷺ هاتوه، که له جه‌نگی حونه‌ینداو له‌کاتی ده‌ست‌پیکردنیدا، بی‌شه‌وه‌ی سوپای نی‌سلام پی‌ی بزانی بۆسه (کمین) یک دانرا بوو، جا کاتیک کت‌وپر به‌سه‌ریدا که‌وتن، مسو‌لمانان شان، وه پیغمه‌مبه‌ری خوا ﷺ خوی ته‌نها مابۆوه له‌گه‌ل ده‌ دوازده^(۲) نه‌فه‌ریکداو ده‌یفه‌رموو: (انا النبي لا اکذب انا ابن عبدالمطلب)^(۳)، واته: من پیغمه‌مبه‌رم درؤ ناکه‌م، من کو‌ری (عبدالمطلب)م.

هه‌روه‌ها کتیبه‌کانی (سیره)^(۴)، گیراویانه‌ته‌وه‌و له (صحیح المسلم)یشدا هاتوه، که هه‌رکام له (عباس بن عبدالمطلب و سفیان بن الحارث) هه‌ردووکیان زۆر توند لغاوی نی‌سته‌رکه‌یان گرتبوو، که به‌ پر‌تاو به‌ره‌و دو‌ژمن ده‌جوو، له کاتیکدا که خه‌لک شکاوه‌و هه‌ل‌دین!! به‌ئ مسو‌لمانینه!

ئه‌مانه‌ حیکمه‌ت و فه‌لسفه‌ی تافیکردنه‌وه‌ن، دیاره به‌ی (ابتلاء)یش نه‌و راستییانه‌ دهرناکه‌ون، چونکه له ده‌شتی هه‌موو که‌س نازایه بۆ رۆشتن، به‌لام گرنگ ئه‌وه‌یه له‌بهر هه‌وراز نه‌وه‌ستن، وه‌ک

(۱) ب‌روانه: (السيرة النبوية الصحيحة) ج ۲، ص (۲۵۹)، د. ضیاء العمری...

تیبینی: ئه‌و قسه‌یه هی (سعد)ه.

(۲) ب‌روانه: (سیره ابن هشام)، ج ۲، ص (۴۴۲).

(۳) رواه مسلم.

(۴) ب‌روانه: (السيرة النبوية الصحيحة)، ج ۲، ص (۵۰۱).

کوردمواری خۆمان ده‌لێن: "له بواریدا لاقی ڕموش و سپی دمرده‌که‌ون"،
یاخود عهرهب ده‌لێن: (عند الإمتحان یکرم المرء أو یهان) واته: له‌کاتی
تافیکردنه‌وه‌دا، ئینسان یان ڕیزی لی ده‌گیرێ، یان ڕیسوا ده‌کری،
یانی: یان قه‌دری خۆی به‌رز ده‌کاته‌وه، یاخود خۆی نزم ده‌کاته‌وه.

هه‌روه‌ها هه‌ر له‌باره‌ی حیکمه‌تی تافیکردنه‌وه‌و له‌ سوڕمه‌تی (التوبة)‌دا،
خوای په‌رومردگار ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ
الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ
وَلِجَآءَ... ١٦﴾ التوبة، ئەم ئایه‌ته‌ش به‌کی دیکه‌ له‌ حیکمه‌ت و سوود و
به‌ره‌مه‌کانی (إبتلاء) ده‌خاته‌روو و ئاشکرا ده‌کات، خوا ده‌فه‌رموی: ئایا
پێتان وایه‌ به‌مونده‌ وازتان لی به‌یئرێ و تاقی نه‌کړېنه‌وه، که جاری خوای
په‌رومردگار بۆی دمرنه‌که‌وتوون^(١)، (دیاره‌ مه‌به‌ست دمرکه‌وتن و که‌شف
بوونیانه‌ له‌سه‌ر ئه‌رزى واقعی) داخۆ گامه‌تان به‌راستی جیهاد ده‌که‌ن، وه
به‌هیچ نرخیک ئاماده‌نین، که‌ که‌ین و به‌ین به‌کهن له‌گه‌ڵ دوژمنانداو
بیانکه‌نه‌ جیی نه‌یئێ و ڕازو نیازو پشت پێ به‌ستنیان له‌ حیاتی خواو
پێغه‌مبه‌رو برواداران و په‌یوه‌ندی تایبه‌تیان ببێ له‌گه‌ڵیاندا؟! یانی: تا‌کو
دمرده‌که‌وئ کێن ئه‌وانه‌ی، که‌ خۆراگر و ته‌نازول ناکهن بۆ ئه‌هلی کو‌فه‌رو
ده‌لێن: په‌رومردگار پشتیوانمانه‌ و پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێشه‌وامانه‌و، برایان و
خوشکانی مسوئلمانانیش کۆمه‌ك و پشتی ئێمه‌ن، ئه‌و که‌سانه‌ کێن و
چۆن؟ دمبێ دمرکه‌ون له‌ مه‌یدانداو له‌سه‌ر ئه‌رزى واقعی ئاشکرا بن.

بێگومان ته‌نها له‌ گه‌رمه‌ی تافیکردنه‌وه‌و جه‌رباندنداو له‌ کو‌وره‌ی
خه‌بات و خۆراگری نیو مه‌یدانی خواپه‌رستی و خۆنه‌ویستی‌دا، ئه‌و

(١) بێگومان خوای په‌رومردگار زانیاری ئه‌زه‌لی به‌هه‌موو شتێک هه‌یه‌.

پېرۇسەى كەشىف بوون و پەردە لەسەر لاجوونە ئەنجام دەدرى، بەلج لەكاتىكىدا، كە گوشارت دەكەۋىتە سەر و ناپەرھەت دەبى، دەبىخ ئازابى مەسولمان و دىندار و خواپەرست بېمىنىيەۋە، ئامادەبى لەسەر راستە شەقامى خوا بېمىنىيەۋە، تەسلىمى واقىيى ناسەرەيىانە نەبى و نەبەزى و بەجۇك دانەيەى، دەست نەكەى بە دزەكرن و كەين و بەين و پەنھانكارى، پردى ژېر بەژېر دروستكرن و، تەون ھەلەبەستەن لەگەل ئەملاۋلادا، بۇ ئەۋەى فشارەكە لەسەر خۇت لاپەرى و خۇت دەرباز بەكى !

۵ - ھۆكارەكانى كەۋتن لە تافىكر دىۋەدا :

ئىنجا ئايا ئىنسان بۇچى و بەجى لە تافىكر دىۋەدا دەكەۋى؟
خوای پەرۋەردگار ئەۋەشى بە پروونى لە چەندان ئايەتى قورئانىدا
بۇ باس كر دوۋىن، بۇ ۋىنە :

لەبارەى ھۆكار و شەكست و تىكشكانى مەسولمانان لە جەنگى
(ئوھود) دا فەرەموۋىيەتى: ﴿...حَتَّىٰ إِذَا فُشِلْتُمْ وَتَنْزَعْتُمْ فِي
الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلْنَاكُمْ مَّا تُحِبُّونَ مِّنْكُمْ مَّن
يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّن يُرِيدُ الْآخِرَةَ...﴾ (۱۵۴) آل عمران،
دىارە ئىمە پىشتىرىش ئەم ئايەتەمان ھىنايەۋە، لەكاتى باسكردى
ھىكمەتى تافىكر دىۋەدا، بىجگە لە رستەى كۆتايى: ﴿...مِنْكُمْ
مَّن يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّن يُرِيدُ الْآخِرَةَ...﴾ (۱۵۴) آل عمران،
ۋاتە: ھەتەنە دونىاي دەۋى و ھەشتانە دۋارۋزى دەۋى، كەۋاتە لىرەدا
ھۆكارەكانى شەكست و تىكشكانى مەسولمانان لە جەنگى (ئوھود) دا
ۋەك ئالغەكانى زنجىرىك بەدۋاي يەكدا رىزيان بەستۋە، بەم جۆرە:

﴿.... حَقَّ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ
بَعْدِ مَا أَرْسَلْنَاكُمْ مَّا تُحِبُّونَ﴾ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ
مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ... ﴿١٥٢﴾ آل عمران.

کهواته: (فشل)، که نه نجامه کهیه نه مانه پی شه کی و هوکاره کانی؛
(تنازع + عصیان + إرادة الدنيا = الفشل) ناکوکی + سه ریچی +
هه لئاردنی دنیا = تیکشکان.

کهوابی: په گهزو رپشه و ماکو میکروبی شکست و تیکشکانه کهی
مسوئلمان له جهنگی (نوحود) دا، په یوه نلی به خودی
خویانه و میه، نه که به تهره فی به ران به ریان، که چی ئیمه زورجار که
تووشی نسکویه کو شکستی و تیکشکانیک دین، هه میسه په خه
دوژمن دگرین، هه میسه خه تا له ملی وی ده که یه و دمستی خو مان
به غهیر دسپرین و، به رده و ام بپرو بیانوی بی جی و، پاساوی
ناماقوول بؤخو مان دینینه وه کاکه نه و شکسته مان به هو
که مته ر خه می ئیمه وه نه بوو، به لکو خه تا ی فلان و فیسار بوو!!
به لام بیگومان نه وه پیچه وانه ی قورئانه، من ته نامت ئایه تیکم
نه بیینیوه له قورئانیدا که خوی پهر و مردگار شکستی مسوئلمان پاسا و
بداته وه، به ووی که دوژمنه که یان وابوو و چوو و وایکردو، به لکو
هه میسه شکستی مسوئلمان به وه پاسا و دمدات و به جوریک (تعلیل)
و (تحلیل) ده کات، که به هو ی که مته ر خه می و هه له و ناته و اووی و
کرج و کالی نیوخوتانه وه، نه و متان به سه ر هاتو، نه و متا له باره ی
شکستی جهنگی نوحود وه دهرموئ: ﴿أَوَلَمَّا أَصَبْتُمْ مَّصِيبَةً
قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِندِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى

کَلِّ شَيْءٍ قَلِيلٌ ﴿٦٥﴾ آل عمران، واته: ئایا له جهنگی ئو خودا کاتیک، که به لایه که و موسیبه تیکتان تووش بوو، که پیشت دووقاتی ئه وهتان تووشی دوژمنانتان کردبوو، (چونکه مسوئلمانان له جهنگی به دردا حهفتا کهسیان له کافرمان کوشتو، حهفتاشیان لی به دیل گرتن، به لام له جهنگی ئو خودا حهفتایان لی شهید بوو و دیلیان نه بوو، چونکه مسوئلمان مهگهر چونکایی نه گهرنا ئاماده نیه تهسلیم بی)، جا بۆ هۆی شکسته که دمفه رموی: بللی له لای خوتانه وه شکسته کهتان بۆ هاتو، دوژمنتان به هۆی خوتانه وه زهفه ری پی بردن.

به لی مسوئلمانان به هۆی هیزی دوژمنیانه وه ناشکین، وه ک خوی مهزن بۆی پروون کردووینه وه دمفه رموی: ﴿... فَاقْتُلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ ﴿٦٦﴾ النساء، واته: له دزی دۆسته کانی شهیتان بجهنگن، بیگومان فیل و پیلانی شهیتان بی هیزه.

به لی دوژمنانی ئه هلی ئیسلام، له چاو ئه وان بی هیزن، به لام به مهرچیک ئه وان برواداری راسته قینه بن، ئایا ئه م پۆزگاره مسوئلمانان بۆچی له بهرانبهر جووله کهدا به چۆکدا هاتوون و شکستیان هیناوه؟! بیگومان ئه وانه ی که له بهرانبهر جووله کهدا تیکشکاون ئه وانه مسوئلمانی تیرو ته واونین، به لکو ئه وانه یان مسوئلمانی به ناو مسوئلمانن، که له بهرانبهر جووله کهدا شکستیان هیناوه، یان نه گهر مسوئلمانیش بن مسوئلمانی تیرو ته واونین، چونکه به دریزایی میژووی ئیسلام، کاتیک مسوئلمانان له گهل دوژمن تیک گیرابن، کاتیک که زانیویانه حیساب گه یشتۆته نه وهی که دمست پی بکه ن، مه گهر به دهگمه ن دمه نا هه موو جاران و

همیشه دوزمن له ههموو شتیګدا زیاتر بووه لهوان، ژمارمیان، چهکیان، نیمکانیاتیان، بهلام خواش ههر سهری خستوون!! بهلام گهلی عهرمب له سونګه ی نهووه له بهرانبه ر جووله کهدا شکستیان هیناوه، بویه دوو سهد ملیون عهرمب زیاتریش به چوار پینج ملیون جووله که ناویرین، چونکه چوار پینج ملیون جووله که که راست دهکن، جووله که ی راسته قینه، بهلام عهرمبه کان به زوری مسولمانی عادیو و زرن^(۱)!

له گؤفاریګدا خویندمه وه دهلی: له سالی (۱۹۶۷) ز دا که عهرمب به نسکویه کی گهوره ی دمرانن، جووله که کان بارمگا و بنه که یه کی عهرمبه کان یان گرت، تهماشا دهکن له سهر بارمگا که یان نووسرابوو:

لا تسأل عن مسلکي او مذهبي

انا اشتراکي بعثي عربي

واته: له پېرازو مه زه به ی من مه پرسه، من عارمبکی سؤسیالستی به عسیم!

جا دهلی جووله که کان زمربیکیان به سهردا هیناو، له سهریان نووسی، واته: له سهر ههمان لافیته: ﴿... کَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةُ كَثِيرَةٍ﴾... ﴿البقرة﴾، واته: نهو نایه ته، که له قورثانی ئیوه دایه مه ده که ی به سهر ئیمه دا ده چه سپی، که

(۱) بهلام کاتیک ژمارمیه کی که می مسولمانانی پرسه نی که رتی غه ززه، له سالی (۲۰۰۸) دا، له گه ل جووله که زایونییه کان پروبه پرووونه وه، هاوکښه که گؤرا، هیزی پر چه ک و زمه لاج و نابهرانبه ر دوزمن، خراب لووتی شکا!

ههرچهنده که متریشین به سهرتاندان زال بووین، چونکه ئیمه زیاتر به قسه ی خوامان کردوه، تاگو ئیوه که خوتان به مسوئمان دوزان!!

دیاره خوی پهرودرگاریش نه یفه رموه: ههرکه سیك بلی: من مسوئمانم ههر سهریده خهم، به لگو دهرموی: ههرکه سیك ئیماندار بی سهرده که وی، مامؤستا مه لا سه عید نؤرسی ره حمه تی خوی لی بی، قسه یه کی جوانی^(۱) هه یه ده لی: (جاری وا هه یه کابرا مسوئمانه، به لام سیفه تی کافرانی هه یه، جاری وایش هه یه کابرا کافره، به لام سیفه تی مسوئمانانی هه یه، واته: بابای کافر هندیك سیفه تی هه یه، که ئیسلام به په سهندی داناون، ده لی: کاتیک که مسوئمانه که شکست دمخوات، له بهر سیفه ته کافرانه که ی شکست دمخوات، نه که له بهر مسوئمانه تییه که ی، هه روه ها کافره که ش که سهرده که وی، له بهر نه و سیفه تانه یه تی که باشن نه که له بهر کافرایه تییه که ی)، به راستی قسه که ی به جییه، چونکه بؤ وینه: برایه تی شتیکی باشه، مهرکه زییمت شتیکی باشه، هه روه ها ههرکام له راویژکردن و کاربه بهرنامه بهرپومبردن شتی باش و پیویستن و، ههرکامیکیان بابای کافر هه بی یان مسوئمان، نه وه بهرهم و شوینه واری خوی که م و ژور ههر هه یه، پیاوچاک (ولی) یک بخه نیو ئاویک، نه گهر مه له نه زانی دهنکی، مه گهر خوا وه که (استثناء) یک و به شیومییه کی (خارق العاده) فوتاری بکات، کافرکی

(۱) دیاره نه و مامؤستا بهرپژه ره حمه تی خوی لی بییت (کلیات رسائل النور)، ده (۱۰) بهرگی یه که ی پرپر به له قسه ی جوان و شیرین و نه ستهو و پر حکیمت، به لام ئیمه لیردا تمنها نه و قسه یه مان به و بؤنه (مناسبة) یه وه لی خواسته وه.

مەلەوانىش بىخە نىو ئاۋدە دەپەرپتەۋە، ئەم دىنبايە دىنباي ھۆكارەكان (اسباب)ە، بەلام مەسۇلمانان ئەگەر بىرۋادارى راستەقىنە بن و ھۆيەكانىش فەرامۇش نەكەن^(۱)، با ھەموو ھۆيەكانىشان بۇ دابىن نەكرىت، خۋاى بە بەزەبى بۇيان قەرەبوو دەكاتەۋە.

كەۋاتە: ئىمە بەھۋى خۇمانەۋە بەھۋى كەم و كورپى و ھەلەو ناتەۋاۋىيەكانمانەۋە لە بەرانبەر دوژمندا شىكست دەخۇين، وەك خۋاى پەرورەردگار دەفەرەمۇي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ آتَتْهُمُ الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا...﴾^(۱۵۵) آل عمران، واتە: بىگومان ئەۋانەى كە پۇژى بەيەكگەيشتىنى دوو كۆمەلەكە، لە ئىۋە شىكىستان خۋاردو و پىشتان لە دوژمن كرد، ئەۋە شەيىتان ھەلىخلىسكاندن بەھۋى كىردەۋەكانىانەۋە، واتە: بەھۋى گوناخە پىشۋەۋەكانىانەۋە، شەيىتان لە مەيدانداۋ لە بەرانبەر دوژمنە ئاشىركاكانىاندا، چونكە پىشتىر پىيان و پىرابوو - زەفەرى پى بردن و دوژمن بەسەرياندا زال بوو.

MediaAmeerOffice

AliBapir/عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

عەلى بابىر / AliBapir

AliBapir

عەلى بابىر / AliBapir

عەلى بابىر / AliBapir

راڭكە ياندىنى مەكتەبى نەمىر

(۱) يەككە لە خەسەلەتەكانى مەسۇلمانى راستەقىنە رەچاۋىردىنى ھۆكارەكان و ھەۋلەن بۇ دابىن كىردىنە.

۶- هۆکاره کانی دهرچوون له تافیکردنه وه:

وه له کۆتاییدا ئایا بهچی سهردهکهوین و چۆن چۆنی له تافیکردنه وه دهردهچین؟

خوای زاناو توانا زۆر به پروونی و راشکاوانه ئهو مهسهلهیهی به جهند جۆریک بۆ باس کردووین، بۆ وینه: له سوورمهتی (المائدة) دا دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا أِهْتَدَيْتُمْ﴾ (۱۰۵) المائدة، واته: ئهی ئهوانهی ئیمانان هیناوه! له خۆتان وریا بن، ئهگهر ئیوه هیدایهت پهیدا کردوو و هیدایهت دراو بن و له سههر راسته شهقامی خوا بن، ئهوانهی، که گومراو سههرگهردانن، زیانتان لێ نادمن.

ههروهها ههر لهوباره وه له شوینیکی دیکه دا دهفه رموی: ﴿...وَأِنْ تَصَبَرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ (۱۳۰) آل عمران، واته: ئهگهر ئیوه ئههلی صهبر و تهقوا بن فیل و پیلانی ئهوان هیچ زیانتان لێ نادات. ههروهها له شوینی دیکه دا دهفه رموی: ﴿...الَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ (۱۵۶) البقرة، واته: ئهوانهی کاتیک که به لایهکیان تووش دێ دهلێن: ئیمه هی خواین و وه ههر بۆ لای ویش دهچینه وه، به ئێ ئههلی ئیمان له تهنگاناندا ئهژنۆیان ناشکی و نابهن، به ئکو دهلێن: مهرحهبا له به لاو نارچهتیی له پیناوی دینی خودادا، مهگهر خوای پهرومردگار پێی نهفهرمووین که له کاتی جهنگ و

برسیه‌تی و نه‌خو‌شی و گرفتارییدا خو‌پ‌اگر‌بین: ﴿... وَالصَّابِرِينَ فِي
الْأَسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ
﴿۱۷۷﴾ البقرة، واته: وه (مسو‌ل‌مانانی راسته‌قینه) نه‌وانه‌ن که له‌کاتی
نه‌خو‌شی و برسیه‌تی و گهر‌مه‌ی جه‌نگدا خو‌پ‌ادم‌گرن، نه‌وانه‌ له
مسو‌ل‌مانه‌تییدا راست دم‌که‌ن‌و، نه‌وانه‌ن پار‌یز‌کاران.

به‌ئێ خوشک و برایی‌ی مسو‌ل‌مان !

نه‌گهر ب‌یت و ئیمه‌ ئه‌ه‌لی ته‌قوا بین، واته: خو‌مان و ئه‌وه‌ی که
هه‌مانه‌ به‌ه‌ی خوا بزانی‌ن، هه‌روه‌ها بشزانی‌ن که سه‌ره‌ن‌جامان بو
لای خوا دم‌گه‌ر‌پ‌ته‌وه‌، ه‌یج دو‌ژمن‌یک پ‌یمان ناو‌پ‌ری، چون‌که ئه‌وه‌پ‌ری
هه‌ر ئه‌وه‌ نیه‌ ب‌کو‌ژری‌ن، ده‌جا مسو‌ل‌مان کو‌ژرانی‌شی له‌ جه‌نگدا
هه‌ر سه‌ره‌که‌وتنه‌، به‌پ‌یی فه‌رمو‌وده‌ی خوا: ﴿قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا
إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ... ﴿۵۲﴾ التوبة، واته: "ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د
ﷺ" به‌ ئه‌ه‌لی کو‌فر ب‌ئێ: (ج‌گه‌ له‌ یه‌کی‌ک له‌ دوو شته
هه‌ره‌چا‌که‌کان، چی دیکه‌مان لێ چاوه‌پ‌روان دم‌که‌ن؟!) که بریتین له
سه‌ره‌که‌وتن یان شه‌هیدیی، که ب‌ی‌گومان یه‌ک له‌ یه‌کی چاک‌ترن.

ئینسان به‌سه‌ر دو‌ژمن‌دا سه‌ره‌که‌وئ بو ئه‌وه‌ی ئی‌سلام و ئالای
ئی‌سلام و به‌یدا‌خی خوا به‌یه‌گ‌گرتن (علم التوحید)، به‌رز ب‌کاته‌وه‌و
دینی خوا بب‌یت‌ه‌ به‌ر‌نامه‌ی ژینی خه‌ل‌ک‌و، شه‌ریعه‌تی خوا بب‌یت‌ه‌
س‌ی‌به‌ری کۆمه‌ل‌گا‌و له‌ سایه‌یدا به‌خته‌و‌مر بن‌و، ته‌با بن‌و، ژیان به‌ره‌و
پ‌یشه‌وه‌ ب‌چ‌یت‌و، به‌ها به‌رز‌ه‌کان (الفضائل) بلا‌وب‌نه‌وه‌و، خه‌سه‌له‌ت‌و
خو‌وه‌ نزمه‌کان (الردائل) له‌ به‌ین ب‌چ‌ن‌و، داد‌گه‌ریی ب‌چه‌س‌پ‌ی و زو‌لم

لابجی، نهوه بیگومان نامانجیکی بهرزو خه لاتو به خششه، ننجاً نه گهر نه وهش نه بی، خو شه هیدیه که هر مسوگهره وهک گوتراوه: (اما النصر واما الشهادة). یان سهرکه وتن یان شه هیدی.

جا به پزان!

هویه کانی دمرچوون له تافیکردنه وه، پیچه وانیه هویه کانی شکست و دمرنه چوون و له تافیکردنه وهدا که وتن، واته: نه گهر ئینسان به هوی بی ئیلتیزامی خویه وه شهیتان زهفهری پی دمبات و به ره و که وتن و تیکشکان و دۆراندنی دمبات، نهوه بیگومان هر به هوی ئیمان و تهقوای خویشییه وه، خوا به دمنگییه وه دی، له تافیکردنه و مکانی ژبانی دنیا دمرده چی و، سهر بهرز دمی، دیاره لی دمرچوونی ئیمتیحانیش هر نهوه نیه، که حتمه ن بابای مسوئمان، یان کۆمه لی مسوئمان، له مهیدانی بهرمنکار بوونه وه و پوبه پروو بوونه وه، زال بیلت و جهنگه که بباته وه، هر له دمره ته ی ژبانی دنیا دا سهرجه نامانجه کانی به پیرینه دی، نه خیر، به لکو سهرکه وتن و بردنه وهی راسته قینه و به ئامانج گه یشتی ته واه و نه وهیه، که له شهریمهت لانه دهی، وهک (أبو علي الجرجاني) که یه کی که له زاناو خواناسه گهره کان، قسه یه کی جوانی هیه ده لی: (که پرامهت بریتیه له راوه ستاوی له سهر شهریمهت)، به لی، گهره ترین که پرامهت و پیزی خوا بو بهنده ی خوی نه وهیه، که نه لی له سهر جاده ی شهرع لابدات و بیپاریزی، نهک فلانه که س به وه تی نی و فلان شوین بگری !!

بویه دهبینین خوی بهرزو مهزن له سوورمتهی (الصف) دا به شیوه یه کی لاوه کی، باسی به سهر دوزمندا سهرکه وتن دهکات، به لام

زور به تهنکيدو وهك نامانجیكى سهرهکیو و گه وره باسی لیئوردنی
 خواو چوونه بههشت دمکات، که دمفهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ
 أَذَلَّكُمْ عَلَىٰ يَحْزَقُ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۝۱۰﴾ تَوَمَّنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝۱۱﴾ يَغْفِر لَكُمْ
 ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
 ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝۱۲﴾ وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۝۱۳﴾
 الصف، واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمانان هی‌ناوه ! ئایا بازرگانیه‌کتان
 پیشان بدهم، که له نازاریکی به‌ئیش قوتارتان دمکات؟ ئیمان به
 خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بینن، وه له پی خوادا به مال و گیانتان جهاد
 بکه‌ن، بیگومان نا ئه‌ومتان بۆتان باشتره ئه‌گهر بزنان، چونکه له
 به‌ره‌مه‌ی جهاددا، گوناچه‌کانتان بو دمپوشی و دمتانخاته
 باختی‌که‌وه، پروباریان به‌ژیردا دمپۆن و، چهند خانوو به‌ره‌یه‌کی
 پاک و په‌سهند له‌نیو چهند باخیکی هه‌میشه ته‌رو پاراودا، نا ئه‌ومیه
 سهرفرازی مه‌زن، به‌ره‌مه‌یکی دیکه‌ش هه‌یه حه‌زی پی ده‌که‌ن،
 یارمه‌تییه‌ک له خواوه و دمرووکرانه‌ومه‌یه‌کی نزیک..

به‌ئێ خوشک و برا مسوولمانه‌کانم !

خوای به‌خشنده و به‌خشر دمفهرموی: ئه‌ سایه‌ی ئیمان و جهاده‌وه
 لی‌تان خوش دمبو و دمتانخه‌مه به‌هه‌شتی رازاوه و نه‌پراوه‌ی خو‌مه‌وه،
 ئای، چ نیعه‌ته‌یکی گه‌ورمه‌ خوا عجله دمفهرموی: ئه‌وه عه‌فووم
 کردن، ئه‌وه هه‌له‌و گوناچه‌کانم لی‌ سپین، ئه‌وجا برپۆن بچه‌
 به‌هه‌شت !!

پاشان خوی به خشمرو به بهزمی ئه و چوونه به ههشته ئاوا پیناسه دهکات: (ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) ئه و به به ئامانج گه یشتن و به مراد گه یشتنی گه و ره، پاشان ده فهرموی: (وَأَخْرَىٰ تُجَنُّنًا) به هوی ئیمان و جیهاده وه شتیکی دیکه یشتان دهست ده که وی، شتیکی دیکه ئیوه زور جهزی لی ده که ن، به لام لای خوا ئه و ئه میه ته ی نیه، زانایانی ته فسر ده ئین: ئه و جو ره ته عبیره له و سیاقه دا ئه وه ده گه یه نی، که ئه و شته ی دیکه له لای خوا ئه و بایه خ و ئه میه ته ی نیه له چا و لی بوردن و به هه شته دا، به لام خو تان جهزی لی ده که ن و خو شتان ده وی: ئه و ییش برتییه له: (نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ)، واته: یارمه تییه کتان له خوا وه بو دی، دمووی خیرتان لی ده کری ته وه و، دمو وازی و لاتتان بو ئاوه لا ده بی و ئایین و شهر یه ته ی خوا به ریا ده کری.

جا خوشک و برا مسو ئمانه گانه

به راستی مسو ئمانان وه که له سه ره تا وه گوتمان ئیستا له تافیکردنه وه دان، به تایبه ته ی مسو ئمانانی کوردستان و عیراق، له ژیر ته جرم به یه کی سه ختداین، بۆیه با له خو مان و ریا بین، له هۆیه گانی شکست و کهوتن له تافیکردنه وه دا، و ریا و بیدار بین و له خو مانیان دوور بجه ی نه وه، با ئه و هۆکارانه ی ده بنه هوی سه ره به رزانه دهر چو و نمان له تافیکردنه وه، دابین بکه یین و له خو مانیان دا کۆ بکه ی نه وه، با دلن یاش بین، که داها تووی پر شن گدار، ته نها بو شهر یه ته ی تیرو ته وا و داد گه رو به هیزو پیزی خواجه، به پیی ئه و و معدو به ئینانه ی که خوا و پیغه مبه ره که ی ﷺ داویانه، وه که خوی

بالادست دمفه رموی: ﴿يُرِيدُونَ لَيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ (۸) ﴿الصف، واته: دهمانه وی به فووی زاریان پرووناکی خوا بکوژینه وه، به لام خوا پرووناکیی خووی ههر تهواو دهکات، ههر چهنده کافران قهلس بن.

بهئی، خو نه گهر نهک ههر عهلمانییه بهرگیرو داخ له دللهکانی کوردستان و عیراق، بهئکو نه گهر ههرچی عهلمانییهکانی دنیان و ههموو نهوانه ی که پئی غهیری خویان گرتوه، خرببنه وه، چرای دینی خویان پی ناکوژینه وه، نووری خویان پی خاموش ناکری، دیاره نهومش خوا "تبارک و تعالی" وهک راستیهک رایگه یاندوه، وهک موژدمیه کیش گهتی داوه، که نه گهر نیمهش ناماده ی جیهاد نه بین، خوی زال و بهرز، نیمه لادمبات و کۆمه لئیکی دیکه دهیئنی: ﴿...وَلَا تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾ (۳۸) محمد، واته: نه گهر نیوه پشت بکنه جهنگ و جیهاد و مشوور لیخواردنی نایینی خوا، نهوه خوا به کۆمه لئیکی دیکه دمتانگۆری، پاشان نهوان وهک نیوه که مته رخه م و ساردو سپ نابن.

کهواته با پیمان وانه بی، که نیمه وهک لایه نیکی و تهوژمیکی ئیسلامی له لایه ن خوی گه وره وه گرمنتیمان پی دراوه، تازه ههر شتیکی بکهین، ههر له لای خوا خوشه ویستین، مادام ناوو شوژمتی ئیسلامییمان ههیه و، عهله م و دروشمی ئیسلامان بهرز کردۆته وه.

ههروه ها مامۆستا (مهلا) بهرپزمکان و (شیخ)ه دلسۆزمکان و صووفی و سهله فیی و سه رجه م مشوورخۆرانی دیکهش، بابزان که ههچکس گرهنی (ضمانه)ی نه دراوه تی، که برۆ ههرچی دهکە ی

بیکه، تازه تۆ پیزو پایمت همر بهرزو پاریزراوه! بگره تهنانمت نهوه
 نه دراوه به پیغه مبریش ﷺ، خوای به بهزهیی به پیغه مبر
 دهمرموی: ﴿... لَیْنِ اَشْرَکْتَ لَیْحَبَطَنَّ عَمَلُکَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ
 الزمر، واته: ئهی پیغه مبر تۆش نه گهر هاوبهش بۆ خوا
 دابنئی نهوه به تهئکید کردموه چاکه کانت هه لدموشینهوه و له
 زیانباران دهیی!

هه ئه به ته خوای کار به جی زانیویهتی که نهوه مه حاله، به لام
 ویستویهتی ئیمه و مانان تی بگه یهنی و هۆشیار بکاتهوه!
 به ئی مسوئمانینه!

هیچ کهس گرمنتی و زهمانهتی نهوهی نه دراومتی، که: برۆ مادام
 ناوت له خۆت ناوه ئیسلامیی و ریشیکت هیشتۆتهوه، یان پۆشاکیکی
 ئیسلامیت پۆشیوهو، دروشم و نیشانهیهکی ئیسلامهتیت له سهر
 سهری خۆت بهرز کردۆتهوه، تازه تۆ قه له می خه تاو گوناح و هه ئه
 نووسینت له سهر هه لگیراوه، نه، به لکو تۆ مادام ناوت له خۆت ناوه
 (ئیسلامیی)، ده بی زۆر وریا بی و ئیسلام چۆن ده ئی ده بی وابی،
 نه گهرنا خوای داد گهر تۆ لاده بات و کۆمه لئیکی دیکه دینیت، چونکه
 بیگومان خوای بی نیازو بی باک و تاک، په کی له سهر هیچ کهس
 نه که وتوهو ناکه وی، نه گهر بییت و ئیمه ئهرکی شه رعیی خۆمان
 مهردانه جی به جی نه کهین، به تهئکید خوا ﷺ کهسانئیکی دیکه و
 کۆمه لئیکی دیکه دینی، که له ئیمه باشتر و راسترو ساغترینو، وهک
 بۆ ئایین و بهرنامه ی خوا "جل و عز" شایسته یه، کار بکهنو
 مشوور بخۆن.

ساخوايه به كه رهم و به خششى بى سنوورى خوت لهو
كه سانه مان بگيرى كه به شيويه كه ديندارى دهكن و به رپوه دهچن،
كه جيگاي رهمانه ندى تويهو، توفيقمان بدهى كه وهك بو خوت و
پيغمبره كهت ﷺ و شهريعه ته بى هه له و په له كهت شايسته يه،
كاربكه ين و بجوولئين، بو نه وهى موسته هه قى نه وه نه بين، كه له
مهيداندا لاديرئين و به كه ساني ديكه بگوړرئين.

سبحان ربك رب العزة عما يصفون.

وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين

پیداچوونه وهى بو چاپى دووهم: ۲۰۱۱/۵/۲۱ هه ولير.

MediaAmeerOffice

علي بابير / AliBapirw

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

علي بابير / AliBapir

علي بابير

علي بابير / AliBapir

علي بابير / AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گودي

راځه ياندي مکه ته بي نه مير

بهره‌مه‌کانی دانه‌ر

- ۱- پوخته‌یه‌ك دهر باره‌ی ئیسلام. چاپی ۲/ ۲۰۰۶.
- ۲- دمه‌رێك راجوونی ئیسلام و رێچكان. چاپی ۳/ ۲۰۰۶.
- ۳- یادی خوا، گرنگی یادی خوا له ژبانی مروّف دا. چاپی ۱/ ۱۹۸۷.
- ۴- كۆمه‌لی خوا. چاپی ۱/ ۱۹۸۸.
- ۵- پێشمه‌رگه‌ی ئیسلام، یان مسوولمانی موحاهید كێیه‌و چۆنه‌؟ چاپی ۲/ ۲۰۰۱.
- ۶- دهردو دهرمانی بزوو تنه‌وه‌ی ئیسلامی. چاپی ۱/ ۱۹۸۹.
- ۷- رێبازی پێغه‌مبهر ﷺ كامه‌یه‌؟ چاپی ۱/ ۱۹۸۹.
- تێبینی: دواتر خرایه‌ نیو كتیبی (مسوولمانی كامل: به‌شی یه‌كه‌م: بیروبروای مسوولمان) وه‌ دواتر ئه‌میش خرایه‌ نیو كتیبی (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی) یه‌وه‌.
- ۸- رێگای صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون. چاپی ۳/ ۲۰۰۵.
- تێبینی: وه‌رگێر دراوه‌ بۆ عه‌رمبی و له‌ژێر چاپه‌.
- ۹- كوردستان بۆ وێران بوو و چۆن ئاوه‌دان ده‌بێته‌وه‌؟ چاپی ۱/ ۱۹۸۹.
- ۱۰- حوكمی گه‌رانه‌وه‌ ژێر نیری طاغووت. چاپی ۲/ ۲۰۰۵.
- ۱۱- سۆزی نه‌ته‌وا یه‌تی و بیری ناسیۆنالیزم له‌ ته‌رازووی ئیسلامدا. چاپی ۳/ ۲۰۰۵.
- ۱۲- مسوولمانی كامل/ به‌شی یه‌كه‌م: بیروبروای مسوولمان. چاپی ۱/ ۱۹۹۷.
- تێبینی: ((دواتر خرایه‌ نیو كتیبی (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی) یه‌وه‌)).
- ۱۳- چاره‌سه‌ری كێشه‌ی كورد له‌ نیوان ئیمان و به‌ره‌مان دا. چاپی ۱/ ۱۹۹۲.
- ۱۴- بزوو تنه‌وه‌ی ئیسلامی له‌ دوورپانی مان و نه‌مان دا. چاپی ۱/ ۱۹۹۳.
- ۱۵- بزوو تنه‌وه‌ی ئیسلامی و ئاینده‌یه‌کی گه‌ش و پروون. چاپی ۱/ ۱۹۹۵.

- ۱۶- پرۆژەى به‌نامه‌ى فیکرى کارى ئىسلامى. چاپى ۱ / ۱۹۹۶
- ۱۷- چەند راپروونىيەك بۆ ئىسلامىيەکانى کوردستان. چاپى ۱ / ۱۹۹۶
- ۱۸- ئىسلام و کێشە هەنووکەيەکان. چاپى ۱ / ۱۹۹۵
- ۱۹- با وریا بین! دارووخانى رەوشت کۆمەلگەمان بەرەو هەڵدێر دەبات. چاپى ۲ / ۲۰۰۶.
- ۲۰- خواپەرستى ئىسلامى: بەشى يەكەم / خواپەرستى بەگشتى، پاڤخواوینى .
- ۲۱- خواپەرستى ئىسلامى: بەشى دووهم / نوێژ بەرپاگردن .
- ۲۲- خواپەرستى ئىسلامى: بەشى سێيەم / ماڤ بەخشین و زەکات.
- ۲۳- خواپەرستى ئىسلامى: بەشى چوارەم / رۆژوو گرتن، حەج و عومرە، زیکرى خوا.
- ۲۴- گەرانه‌وه بۆ لاى خوا ﷻ . چاپى ۵ / ۲۰۱۰
- ۲۵- زانایانى ئىسلام کۆن و چۆن؟ چاپى ۳ / ۲۰۱۱
- تێبینى : بۆ زمانى عەرەبىش و مرگێراوه.
- ۲۶- بنچینه گرنه‌گەکانى هەلس وکەوتى شەرعىيانەو ژیرانه‌ له‌گەڤ وردە بابەتە خىلافىيەکاندا، چاپى ۱ / ۱۹۹۹ .
- تێبینى: ئەم نامىلکەيە باسێکى بەرگى يەكەمى کتێبى: (خواپەرستى ئىسلامى)یە، بۆ زمانى عەرەبىش و مرگێراوه‌و چاپیش کراوه.
- ۲۷- مزگەوتەکانى کوردستان لەنێوان ئاوەدانکردنەوه‌و وێران کردن دا. چاپى ۱ / ۲۰۰۰
- ۲۸- تافیکردنه‌وی خوا بۆ بەندەکانى چى‌یەو چۆنە؟ چاپى ۱ / ۲۰۰۰
- ۲۹- بنه‌ما شەرعىيەکان و هێڵە گشتیەکانى کۆمەلگەى ئىسلامى پەرسەن .
- تێبینى: (ئەم نامىلکەيە و مرگێراوتە سەر زمانى عەرەبى).

- ۳۰- کۆمه‌لی ئیسلامی: ئامانج و هه‌لۆسته‌کانی. چاپی ۱ / ۲۰۰۱
- ۳۱- پاساوو به‌لگه‌ شه‌رییه‌کانی بنیاتنانی کۆمه‌لی ئیسلامی، ئالقه‌کانی: ۱ و ۲ و ۳ و ۴. چاپی ۱ / ۲۰۰۱
- ۳۲- ئافهرتی مسوولانی کورد مافه‌ شه‌رییه‌کانی و ئهرکه‌ گرنگه‌کانی. چاپی ۱ / ۲۰۰۰.
- ۳۳- ئافهرت و خیزان له‌ سایه‌ی شه‌ریعت دا. چاپی ۲ / ۲۰۰۵
- ۳۴- چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی باوی سه‌رده‌م. چاپی ۵ / ۲۰۰۵
- تێبینی: وەرگیراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی.
- ۳۵- چه‌ند رۆروونییه‌ک بۆ خوشک و برایانمان له‌ هه‌ندهران. چاپی ۱ / ۲۰۰۲
- ۳۶- سنووره‌ قه‌ده‌غه‌کان مه‌شکێن! (چاوپێکه‌وتنی دکتۆر حسین محم‌د عزیز). چاپی ۲ / ۲۰۰۳
- ۳۷- چۆن هه‌ئس و که‌وت له‌ گه‌ڵ خه‌لکی دا بکه‌ین؟! چاپی ۱ / ۲۰۰۲
- تێبینی: وەرگیراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی.
- ۳۸- شه‌هید کێه‌و چ پله‌و پابه‌یه‌کی هه‌یه‌؟! چاپی ۱ / ۲۰۰۲
- ۳۹- جیهاد له‌ پرسی خواداو چه‌ند سه‌رنج و ئاگادارییه‌ک. چاپی ۱ / ۲۰۰۲
- ۴۰- بۆئهو‌ی له‌ سه‌ر جیهادکردمان هه‌رزدار نه‌بینه‌وه‌! چاپی ۱ / ۲۰۰۲
- ۴۱- جیهاد له‌ پرسی خوادا چی‌یه‌و بۆچی ده‌کری و چۆن ده‌کری؟ چاپی ۱ / ۲۰۰۲.
- ۴۲- ئه‌شکه‌نچه‌و زیندان (چاوپێکه‌وتنی هاوژین عومه‌ر) چاپی ۳ / ۲۰۰۹.
- تێبینی: وەرگیراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی، هه‌روه‌ها دوو ته‌رجه‌مه‌ی فارسی‌ی کراوه‌و چاپ و بڵاوکراوه‌ته‌وه‌، هه‌روه‌ها بۆ زمانی ئینگلیزی‌ش وەرگیراوه‌و چاپ‌پێی چاپه‌.
- ۴۳- کارو پرۆژه‌ی ئیسلامیمان (وتاری کۆنگره‌ی یه‌که‌می کۆمه‌لی ئیسلامی) چاپی ۲ / ۲۰۰۶.

- ۴۴- نیسلام و مسوئلمانهتی و کاری نیسلامی له بهر پوشتانی هورئان و سوننه تدا. چاپی ۱ / ۲۰۰۶ .
- ۴۵- ئیمان و عهقیده نیسلامی. بهرگی / ۱، ئیمان و عهقیده نیسلامی جی په و چۆنه؟ ۱۹ تا ۱۲ . چاپی ۱ / ۲۰۰۶ .
- ۴۶- ئیمان و عهقیده نیسلامی. بهرگی / ۲، خوا به یه کگرتن (التوحید) له به دیهینه رایه تی و په رومردگاریتی دا. ۱۳ تا ۳۶ . چاپی ۱ / ۲۰۰۶ .
- ۴۷- ئیمان و عهقیده نیسلامی. بهرگی / ۳، خوا به یه کگرتن له ناوو سیفته و له په رستراویتی دا، ۲۷ تا ۳۶ . چاپی ۱ / ۲۰۰۷ .
- ۴۸- ئیمان و عهقیده نیسلامی. بهرگی / ۴، ئیمان به فریشته کانی خوا (عزوجل)، کتیبه کانی خوا (عزوجل)، پیغه مبه رانی خوا (علیهم الصلاة والسلام). ۳۷ تا ۴۰ . چاپی ۱ / ۲۰۰۷ .
- ۴۹- ئیمان و عهقیده نیسلامی. بهرگی / ۵، ئیمان به رۆزی دواپی قهزاو قه دمر ۴۱ تا ۴۵ . چاپی ۱ / ۲۰۰۸ .
- ۵۰- ئیمان و عهقیده نیسلامی. بهرگی / ۶، تایبه تمه ندیی و دیدو بوچوونه کانی په پرهوانی رپیازی راست. ۴۶ تا ۵۰ . چاپی ۱ / ۲۰۰۸ .
- ۵۱- ته وومی نیسلامی و عهلمانی و خاله هاوبهش و جیاوازه کانیان. چاپی ۱ / ۲۰۰۷، چاپی ۲ / ۲۰۱۱ .
- تییینی: زۆربهی به (۲۴) ئالقه له ههفته نامه ی (هاوولاتی) و ئه وهی دیکهش به (۹) ئالقه له ههفته نامه ی (ئاوینه) دا بلا وکراوته وه.
- ۵۲- گهنجه کانمان له نیوان په سه نایه تی و لاسایی کردنه وه دا.
- ۵۳- به دوور خسته وهی ئافرهت له نیسلام ج زیانیک ده کهین؟
- ۵۴- سیاسه تی نیسلامی و چهند په ونکردنه و میه ک.
- ۵۵- چۆنیه تی بوونه پێشه نگ و بنیاتنانی بنکه ی جهماوهری.
- ۵۶- چهند بنه مایه کی گرنگی و تارپیژی.

- ۷۳- ئەرکی سهرشانمان به‌رانبهر به‌ قورئان .
- ۷۴- هه‌ئسه‌نگاندنی‌ک له‌باره‌ی: هه‌بوون و نه‌بوونی نه‌سخ له‌ قورئان دا.
- ۷۵- الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تبارك وتعالى، المجلد الأول.

ئهو به‌ره‌مانه‌ی له‌ژێر چاپن

- ۱، ۲، ۳، ۴، ۵- الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تبارك وتعالى، المجلد الثاني والثالث والرابع والخامس.
- ۶- خاتوو عایشه‌ دایکی بې‌رواداران.
- ۷- تافیکردنه‌وی خوا بۆ به‌نده‌کانی چیه‌و چۆنه‌؟
- ۸- بنهما شهرعییه‌کان و هیله‌ گشتیه‌کانی کۆمه‌ڵی ئیسلامیی، چاپی ۳.
- ۹- پوونکردنه‌وی بنهما شهرعییه‌کان و ...
- ۱۰- به‌رگی یه‌که‌می (ته‌فسیری قورئانی به‌رزو به‌پێن)، که‌ سوورپه‌تی (الفاتحة و البقرة) ی گرتۆته‌ خۆی.

ئهو به‌ره‌مانه‌ی چاوه‌ڕێی چاپن.

- ۱- الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تبارك وتعالى، المجلد ۷و۶ و ۸.
- ۲- خووو په‌وشتی ئیسلامیی.
- ۳- ئافه‌رت و خێزان له‌ سایه‌ی شه‌ریعه‌تدا. به‌رگی دووهم.
- ۴- گرنگی و پێویستی پابه‌ندی به‌ قورئان و سوننه‌ته‌وه‌.
- ۵- ئیسلام و ده‌وله‌تداریی و هوکمرانیی.

Alibapir

GET IT ON
Google Play

Download on the
App Store

راڳه ياندني مهڪته بي نه مير

Designer